

Edebiyat Defteri

Şükrü Beşiktaş -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
4 Ağustos 2019 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

MEMLEKETİM

MEMLEKETİM

kör inat değil benimki
üstüne gidiyorsam amansızların
ayaklarım ellerim yorulmuşsa zamansız
ateş döküyorsam
gecelerden gecelere geçerken
ışığı tutuyorsam
karanlığı geçmek için
tarlada
denizde
gökyüzünde
fabrikada
kürsüde
ter döküyorsam ter üstüne
haydi denince
hemen cepheye

vurulursam tuzaklarda kahpece

sebebim sensin
sensin be memleketim
canım memleketim

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/670683/memleketim.html>

KARE AS

KARE AS

oturdum yine aynı masaya
bilmiyorum kaç kez dördüncü
tut ki kumar oynuyoruz
ömrüne be anasını satayım
bu kaçınıcı el
anımsamıyorum
deniz dolanıyor ayaklarıma
yalvarıyor delibaş köpükler
boyun büküyor mağrur dalgalar
aman
rest çekme diye

düşmüş bir kez avucuma kare as

atlamak üzereyim ufuk çizgisini
kim dinler şimdi rölansı
zaten dermanı kalmamış masanın
önümde diz çökmüş koca dünya
yalvarıyor
ben gücümün zirvesindeyim
başım dumanlı gözüm dönmüş
yorulmuşum sevda döşeklerinde
soluk soluğa kalmışım o an
oh be

düşmüş bir kez elime kare as
durur muyum hiç aynı karede

etme gadan alayım martı
şimdi zamanı mı kanat vurmanın
kanat vurup da kare asımı bozmanın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671052/kare-as.html>

GÜVERCİN KANADI

GÜVERCİN KANADI

kanadını kırdılar güvercinin
yeni günün içinde
el kaldırdılar uçan kuşa
yere vurdular
ğöğün mutluluğunu
yavru yepelik demeden
aman dinlemeden

el oğlu bunu yaptı güvercine

olur mu hiç a canlar
aman diyene
aman aman diyene
el kalkar mı
insan olan insan
güvercin kanadına kıyar mı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672051/guvercin-kanadi.html>

ÇİLİNGİR SOFRASI

ÇİLİNGİR SOFRASI

bilenler bilir benim yerimi
her akşam ocak başındayım
mangal bizim yürek bizim
koymuşuz orta yere
çerimizi çörümüzü
varımızı yağumuzu
artık hiç sakınmıyoruz
batacaksa batsın
budaktan gözümüzü
biz yarenler biz var ya biz
neler çektik
kendi sevdamızdan da
kimseye yakınmadık
of aman demedik
haşa huzurdan
kana kana ağlamadık
ne haddimize
usanmadık bıkmadık
kulplu maşrapalardan
dost elinde kaldıkça
kadehin diplerinde dolaşırken
içli dışlı
sır vermedik gönül avcısına
etmedik bir kem söz
demedik boyumuzca laf ki
gönlümüze sözümüz geçsin diye
aman dostlar canım dostlar
billah gözümüz yok
kimsenin çilingir sofrasında
çıgrılmış türküsünde
dügümlenmiş şarkısında
küllenmiş sevdasında
düzen tutmuş sazında
biz kendimiz biz
meşrebimizce
kurarız soframızı
mangal yürek üstüne
çıgrılacak türkü mü yok
kor düşmemiş gönüllerde

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672321/cilingir-sofrasi.html>

ŖİİRİ VURDULAR

ŖİİRİ VURDULAR

gözünü açamadı günlerce
başı
nakışlı beyaz yastıkta kaldı
ateşler içinde
kor ateşler
evin direğiydi o
düştü elden ayaktan
ekmek bölemedi elleri
ılık çalamadı dudakları
ayakkabılarını giyemedi günlerce
kara gözleri
ağlayamadı acıya
sevince gülemedi
bunlar ne ki bunlar ne ki
diyecekleri vardı daha
diyemedi onları diyemedi
anlatamadı onu bekleyenlere düşlerini
canı daraldı nutku tutuldu beladan
gözü karardı gün içinde acılardan
düzen veremedi yüreği diline
kalemi tutamadı ki elleri
Ŗiir yazamadı

Ŗiiri vurdular aman dinlemeden

bilin ki kusursuzdu
arı edebi biliyordu
biliyordu töreyi
töre
töre olalıberi
bir karakalem
bir dal kağıttı bütün derdi
çok istedi bunları çok
bu yüzden düştü başı damlara döseklere
nakışlı beyaz yastıklara

Ŗiiri vurdular dostlar
haberiniz ola

Ŗükrü BEŖİKTAŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676166/siiri-vurdular.html>

YARIN

YARIN
yarın gün doğacak
deniz uyanacak kımıl kımıl
bir balık güneşe koşacak
dipteki karanlığı aşarak
su yürüyecek eriğin tmurcuğuna
dalları
filizi yeşil yapraklarla dolacak
bademin
bakışları bir daha gülecek nergisin
bir daha
bir daha
dünyanın tadı çocuklar
dünyanını tadı
dünyanın tadı
oynaşacak koşuşacak orta yerde
kuşların dili çözülecek
cıvı cıvı
cıvı cıvı
takla atacak kırlangıçlar havada
uçurtmaların ipi çekilecek
ğöğse sevgiler salarak
sarı mavi uçurtmaların
bir bulut göz kırpacak yağmura
bereket olan yağmura
kızlar kulaklarına takacak
al al kirazları
taze ekmekler pişirecek
fırıncının öpülesi elleri
her gönül altın kapısını açacak
güne karşı
günle yeni bir yaşam başlayacak
yarın gün doğacak
yarın gün doğacak
Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678913/yarin.html>

O ŞARKI

O ŞARKI

diyelim ki hak ediyorsunuz
biraz soluklanmayı
çedenesi bol kavurgayı
taze yorgunluklar üstüne
üzümlü kek çekiyor olmalı canınız
bir bardak çayın demini tadarken
daha demin
demincek çalıyordu o Şarkıyı kemancı
o Şarkıyı dinlediniz mi
ne olur dinlediniz mi
ah keşke dinlediniz mi
bir nefeslik tat için
günün hemen ortasında
tüketirken yorgunluğunuzu
sessiz sadasız
gönlünüzle başbaŐa

babam
ıslığına dolamıŐ o Şarkıyı
geçen akşam yine söylüyordu mutfakta
çoban salatayı hazırlarken

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683102/o-sarki.html>

ÇEKİP GİDECEĞİM

ÇEKİP GİDECEĞİM

sahipsiz kimsesiz bir günün içinde
sırdaş anılarımla
gözlerim dolu dolu
dilim söz bilmez lal olmuş
yüreğim hem hırçın hem çaresiz
havada kalmış
isabetsiz bir iki söz
şuraya buraya dağılmış
başıboş mesajlar
tam tutmak üzereyken
güneşin tanıdık bakışını
öpecekken
ufkun toprağı kucakladığı anı
çekip gideceğim
sadece caketimi alarak

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683813/cekip-gidecegim.html>

SARI DEFTERİM

SARI DEFTERİM

sanmayın sır küpüyüm
kendimi
hatta saklı dünyamı bile
yazdım sarı defterime
musalla taşındayken ben
sormasın cemaata imam

merhumu nasıl bilirdiniz

onlar da demesinler
iyi bilirdik diye
iyiliğimi yazdım zaten
kötülüğümü de
giz dolu sarı defterime
akşama döneceğim sanıyor
mümkününü yok
gelemem bu kez
söyleyin
söyleyin a dostlar
sofrada bekleyen evime

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684224/sari-defterim.html>

RESİMDEKİ EKSİK

RESİMDEKİ EKSİK

bu resimde bir şey eksik
içim rahat değil
gönlüm buruk baktıkça
farkındayım siz de göremediniz ilk anda
eksik olan
renk renk balonlar değil
daha kış çıkmadan çiçeğe durmuş
badem ağacı da değil
ya da siciminden kurtulup
gönlünce
dost bulutlara ulaşmış
küpeli kuyruklu uçurtma da değil
veya
ürkek bir tavşan yavrusu
hop o köşede hop bu köşede
ne bileyim
dal dal dolaşan sarı gagalı serçe
konuksever saçaklara sıralanmış
bıcır bıcır sığırcıklar
çocukların vazgeçemediği
pedalı hiç yorulmayan mavi seleli bisiklet
kafakarış için can atan
parıl parıl parıldayan misketler
ağızlarında ballaşan elma şekeri
hey gidi çocuk hey
götürdün bizi yine tatlı hatıralara
yandan vitesli yarışa hazır tel arabalar
döndürdükçe dönen
gümüş kabaralı topaç
saklambaç saklandıkça gönül coşturan
isterseniz
birdir bir birer birer
uzun eşek
kahkahalar içinde
arkasından
mendil kapmaca kaptırmadan mendili
ve
yakan topu sevgi seli sanki

bunların hepsi var
çocuğun yaptığı resimde
ama
onu bağrına basacak annesi yok
güller arasında

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692059/resimdeki-eksik.html>

EMEK VERENLER

EMEK VERENLER

siz siz
hiç baktınız mı gün içinde
ya da
bir ber vaktinde
tarlalar dolusu ayçiçeklerine

ne olur bakın
bakın be yarenler
görmek için emek yüklü dünyayı emek yüklü dünyayı
her gün olmuyorsa vaktiniz
işi yokuşa sürmeden
bir ara mutlaka bakın

ben biliyorum a dostlar
içinize tatlı ferahlık dolacak
gözleriniz
dünyayı didik didik gören bilen herkesin acısına ağlayan

mutluluğu bölüşen gözleriniz

nasıl nasıl ışıyacak ışıdıkça
sizin o kitaplara sığmayan tertemiz düşünceleriniz
herkese açık gönlünüzle yine buluşacak

kara toprağın hürmet duyduğu
o nasırlı elleri
bir başka görececek tanış bakışlarınız

bu gündöndüler var ya bu gündöndüler
hikayeleri yöreden yöreye değişir derler
güneşi izlerler gün boyu ha
güneş hangi yöndeysen ona döndürürler bereket dolu yüzlerini
onca bereketi ışığı alıp size verirler
sizin sorgulayan bakışınıza kararlı duruşunuza
ne hoş di mi

yel vurdukça sallanır iki yana bal sarısı başaklar

ne güzeldir değil mi
manzarayı seyrederken düşünmek bunları
ayçiçeği tarlasına emek verenleri

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694536/emek-verenler.html>

NE SEVGİ AMA

NE SEVGİ AMA

öyle büyüktür ki gece
sıgmaz göklere
iner usul usul
geçit vermeyen dağlara
gün boyu gerim gerim gerinen ovalara
dalar evlerimize
girer odalarımıza
girer koynumuza
üstümüze üstümüze

öyle büyüktür ki gece
kucaklar hepimizi
usanmadan her gece

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701647/ne-sevgi-ama.html>

KOY TAŞINI

KOY TAŞINI

ter dökmeden kazananın
örtülü açık götürenin
kasasına koy taşını

imeceyi yaptırıp da
hepsi benim diyenlerin
izanına koy taşını

dağı taşı gasp edenin
talancının yağmacının
tapusuna koy taşını

gözleri bile doymayan
fırıldak ile döneğin
meşrebine koy taşını

alavere dalavere
ele geçen vekilliğin
mazbatasına koy taşını

yalılarda kirlenerek
sahilleri tüketenin
çetesine koy taşını

çağa uyum sağlamayan
kırık dökük çağbazların
yüzyılına koy taşını

laf üretme a beşiktaş
memleketi yiyenlere
koyacaksan koy taşını

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704541/koy-tasini.html>

YUH OLSUN

YUH OLSUN

gününü gün eden paracıya
hem tatlıya hem acıya
yedekteki şer hocaya
yuh olsun

itibarsız itibarlıya
ulusuna sövüp sayana
eniğine ençeğine
yuh olsun

cennet satan düzenbaza
akıl veren hocasına
gencine kocasına
yuh olsun

ilim bilmez alimine
kaçıp giden aydınına
umut satan dilbazına
yuh olsun

feleğin fos çarkına
ömür yiyen düzenine
lotaryalı yarınlara
yuh olsun

çarıklı iskarpinli ortaklığa
hesap bilmeyen maliyeciye
medeni geçinen gaspçıya
yuh olsun

beşiktaş'ım laf seninki
cav cav edip duruyorsun
yok sözünün bir etkisi
sana da yuh olsun

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705547/yuh-olsun.html>

YAŞANMIŞ ÖYKÜLER

YAŞANMIŞ ÖYKÜLER

ötekiler ne arar bilmem
meraklı da değilim zaten
sormam etmem
bana ne
ben
ben kendim ben
yaşanmış öyküler peşindeyim
hayalden irak
zamandan sorgulu
vardığım her yerde
uzakta yakında ama zamanın içinde
tut ki
henüz yunmuş bir otel odasında
sereserpe sevgilerle
ayağa düşürmeden
bazen bir ürkek pansiyonda
ahsız vahsız anılarla
bir de bir de pişmansız
ya da
diyelim ki söz kesmiş geceler içinde
yaşlı yorgun
epeyce örselenmiş
çapkın bir handa

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705797/yasanmis-oykuler.html>

YAŞIYORUZ -ŞAŞIYORUZ

YAŞIYORUZ-ŞAŞIYORUZ

şükür deyip yaşıyoruz
zafiyetten üçer beşer
canımız çıkıyor da
buna niye şaşıyoruz

ev apartman alamayız
yine de barınırız
bir de sel basıyor
vallahi şaşıyoruz

senet sepet tanık delil
işi sağlam tutuyoruz
mafyaaya düşen çeklere
billahi şaşıyoruz

vuruyoruz hatta kırıyoruz
atlıyoruz hem de koşuyoruz
çalmayınca marşımız
bak buna da şaşıyoruz

okuyoruz iyi üflüyoruz
test bile çözüyoruz
sınavları kaybedince
bir acayip şaşıyoruz

otomobil taksi dolmuş
abonmanla geziyoruz
yeşilde yürümeyen
trafiğe şaşıyoruz

termik mermik olsun
santraller kuruyoruz
kesilince elektrik
karararak şaşıyoruz

amerika has yengemiz
hoka-mola içiyoruz
tiner çeken gençlere
ay kızanlar şaşıyoruz

sorulmadan söylüyoruz
çocuk evin çiçeğidir
niye solar bu çiçekler
allah için şaşıyoruz

beşiktaş'ım uzun etme
baş ağrısı şaşıyoruz
bol curcuna biraz da
hay huy ile yaşıyoruz

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

İKİ GÖZÜM

İKİ GÖZÜM

güneşle uyandık yine
döşegimiz rahattı
sokaktan seslenen türküleri
bölüşüyor dilimiz
gönülden gönüle geçerken
içimiz
içimiz var ya içimiz
kıpır kıpır
yüreğimiz ferah ve aydınlık

toprağa bakıyorum dost bakışlarımla
yatağından öyle memnun ki
gerim gerim geriniyor
tan yerinin ağarmasıyla
fidanı diksen o an
işte o an
fidanı diksen
billahi
hemen can bulacak koynunda
boşa gitmeyecek emekler
taze umutlar gerçekleşecek
bunu bekeleyen gönüllerde
dostça insanca kardeşçe
bereket yağacak alın terimize

hak ediyoruz ya insanca bunu

sonra biz doyacağız hakkımızca
soframız halil ibrahim sofrası
uzak yakın komşular da doycak
biliyorum

ama
o çocuk orada
o ana orada
o baba orada
o insan orada
o
insanı bekleyen canlı orada
kimsiz kimsesiz

niçin
niçin be iki gözüm
niçin ağlayacak
Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713142/iki-gozum.html>

DÜZENSİZ DÜZEN

DÜZENSİZ DÜZEN

kirpikleri korumuyor güçsüz gözlerini
yaşlı dilencinin
feri kalmamış naçar bakışlarının
hava
ayaz mı ayaz
soğuk amansız
yaşlı adam iyice çaresiz
sonunda teslim olmuş sadakalı yaşama
naçar ha naçar
uzattığı eli tutan yok
gelip geçenlerin çoğu
allah versin diyor
demeyenlerinse kendisi muhtaç himmete

ben
ben niye içerliyorum
kendi kendime
ellerim ceplerimde değil sanki
yakama yapışmış
hesap soruyor

niye niye niye

tükür be haybeci
sen de tükür öfkeni
düzen veremediğin düzene

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715333/duzensiz-duzen.html>

TÜRKÜLER YETER

TÜRKÜLER YETER

bizim gönüllerimiz bir biliyorum
dar etmeyelim günü birbirimize ne olur
şu türküler var ya
şu içi dolu türküler
bu baştan o başa
bir uçtan bir uca
hepimize yeter

et tırnak gibiyiz uzakta da olsak
memleket sevdasındandır ciğerim
ne konuşsak

çedeneli kavurga ne bilmez mi
hediği kurutmaz mı damlarda
hasudaya kaşık çalan yarenler
onlar değil mi imeceyi yapanlar

halaya
halaya diyorum halaya
katılmasan olur mu hiç
yine çalıyor davul zurna dengi dengine
kardeşiz biz dili dilime gönlü gönlüme
ömrüne bereket yığdım
hay ömrüne

ninnileri masalları efsaneleri yurdumun
ilmik ilmik işlenmiş yürekler üstüne
ocaklar toylar üstüne
ya da bir sarı gelin
erzurum sarıkamıştan
içinde kara tren
hepsi de söyledikçe acıyı bölen
beri tarafta beri tarafta
havadar trakyada bir ince güzellik
ne bileyim öyle çok ki şarkısı türküsü
mesela rumeli havası
şıkır şıkır
şıkır iikir
al topuklu kınalı kızlar
kızlara sevdalı kızanlar
eksik olmaz karadenizin dalgası
balığa çıkmış yine reisi tayfası
kemençenin sesine kapılmış uşaklar
ne güzeldir bir ara
kaçamak konuşaklar
selamsız olur mu yiğitler diyarı ege
hey de hey hey
efeler hey hey

bizimkiler anca geldi yoncalıktan
alın teri yüklü bostandan
havası hür yaylalardan
ovalarda sesli bir telaş ki tanıdık
suya gider taze gelinler
suya iner allı gelin has gelin

ellerinde helkiler
kınalı ellerinde oy
kınalı ellerinde
atlılar atlılar yağız atlılar
kantarması çifte su yemiş atlılar
onllar ki
gönül vermişler bu topraklara
sevdalarını işlemişler evlek evlek dağlara taşlara
anadolu toprağı bu
yüreğı geniş ömrü uzun
dile gelip bir konuşsa
bir konuşsa
vallahi titrer yürekler
çoşar yürekler
insan olan insan
insana koşar

dar etmeyelim günü birbirimize ne olur
şu türküler var ya
şu içi dolu türküler
bu baştan o başa
bir uçtan bir uca
hepimize yeter

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715737/turkuler-yeter.html>

GİTME

GİTME

gidiyor musun sen
işte kapı
ne varsa aktan karadan
yık bana bütün hesabı
al götür ellerini
ellerimde kalmasın sıcaklığın
içimi aydınlatan bakışlarını da al götür
gizli gizli ağlamasın gözlerim
al git bütün bedenini
kalırsa sende kalsın
yorulmuş döşeklerdeki sevdam
git haydi ne bekliyorsun
inan yoluna çıkmayacağım
asla aramayacağım
hesap sormayacağım doludizgin geçmişe
hem biliyor musun
mecbur değilim kafa dengi söyleşine
kara gözlü bakışına
hemen gönül alışına
başımı da koymam artık dizlerine

haydi git gitsene

etme be kara gözlüm
beni mecbur etme hasretine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745069/gitme.html>

BARIŞ

BARIŞ

hele bir gelsin barış
hele bir gelsin
gör bak neler olacak

çocukların çocukların
körpe gönüllü
dilleri saf mı saf
işte öncelikle onların
yüzleri gülecek

babalar
evin direği babalar
karanlığın içinde
kör bir kurşunla
ölmeyecek bir daha

anneler
yüreği sevgi dolu
sabır taşı anneler
inadına
dul kalmayacak

kuşlar
göğün mutluluğu kuşlar
korkusuzca gelecek
saçaklara
sevgiyle koklaşıp öpüşecekler
bıcır bıcır
bıcır bıcır

ekinler ekinler
yağmur yedikçe boy veren ekinler
sizi bizi onları
ve de hepimizi
hiç ayırmadan doyuran ekinler
gönlünce göğerecek
toprağın dost koynunda

davul zurna çalacak dengi dengine
ince belli al kuşaklı kızlar
gelin olacak
yarenleri
kına yakacak ellerine
hemen türküler çığrılacak
kız anası
sevinçten ağlayacak
oğlan evi beşibirlik takacak
halaya duracak coşan yürekler
toy düğün kurulacak be
toy düğün diyorum toy düğün
sen ne diyorsun allasen

al elmanın yarısı senin olacak
yarısı benim

emeği mutluluğu umudu bölüşmek
ne güzel değil mi

biz kurdukça kardeşliği
sevginin sıcak gücü dolaşacak gönüllerde
dostluk kök salacak kopmadan
bir uçtan bir uca

haydi be güzelim
ne duruyorsun daha
ver elini hemen
hasretlim barış gelecek

barış gelecek
barış gelecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745565/baris.html>

KİM KALIR

KİM KALIR

itirazım var desen ne yazar
ektiğimizi biçeriz a dostlar

bir gün öleceğiz kuşkusuz

kimimiz kara toprakta alacak yerini
kimimiz gönüllerde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745931/kim-kalir.html>

EFKARLIYM

EFKARLIYIM

ela gözlüm yok yanımda
beşiktaş'ta sahildeyim
bi' cigara yaktım
tabakamdan

efkarlıyım çok efkarlı

bana bugün dokunmayın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746186/efkarliym.html>

SENİ DEĞİL

SENİ DEĞİL

ben seni değil
senin özlemini seviyorum her gün
asmalı evi
erkenden çiçeğe durmuş erik ağacını
bir de
ıslığıma hemen dönen
sıcak bakışını
tuttuğum öteki ellerde
seni arayışımı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746573/seni-degil.html>

SUÇLU

SUÇLU

masada kal
ben bütün hesabı ödedim anılara
sen yeter ki masada kal

lütfen masada kal
olur a
gün içinde birden ararsan eğer
tek başına kalmış yarınlar şaşırma
ben her an yakın uzaklarda olurum
bilemem ki

evin her yeri darmadağan
bir gönül hırsızı mı girmiş dünyama
tablolar yerinde değil
albümler yırtılmış
anılar saçılmış şuraya buraya
perişan olmuş perişan
dermanı kalmamış umutlarımın
saçım sakalım karışmış birbirine
tedirgin gelen tutarsız mesajlar boşuna
ben
öfkelerini yenemeyen öfkeliyim yine
demişti en yakın arkadaşım
bu daha ne ki

vara yoğa aldırmayan bir yanımdır sanıyordum
artık esen yelden sanki nem kapıyorum
yok bunun cesaretle alakası

ne işim var yine
inim inim inleyen bu çılgın sahilde
ya da ne bileyim
mesela gönlü bol o kır kahvesinde
ayaklarım değil ha bilesin
beni buralara getiren
bu başıboş saatlerde

ürkek bir acı çörekleniyor ta yüreğimin ucunda
hafif bir dokunsan

ah bir dokunsan
gör bak kime koşacak

bir şarkı vardı hani içi sevda yüklü
kaç kez söyledik o şarkıyı anımsa

inanır mısın hâlâ eskimemiş
hem kendine bir köşe bulmuş
bütün seven gönüllerde
geziniyor yüreklerde geziniyor korkusuzca

sorgucu güya iyi niyetli
amansızca kaç kez sordu senin yerini

yemin ediyorum
dut yedim de dut susuturan dut
billah söylemedim ona gönlümdeki köşkünü

bir ıslık var aceleci dudaklarımda
delikanlılık günlerimden kalma
ıslığımda tutku kucak kucak
ha şimdi ışık yanacak ha şimdi yanacak
sen pencereye çıkacaksın ya
dünyalar benim olacak
ışık
yandı yanacak
yandı yanacak

iflah olmaz bir çelişki benimkisi
aynı yerde tur üstüne tur atıyorum
geçtim yine o tanıdık kaldırımlardan
niye asabiyim bilmiyorum
bilmiyorum işte
üstüne üstüne basıyorum parke taşlarının hırsla

hiç bilmiyorum neden kızgınım
bu sokağın bütün kaldırımlarına
sanki suçlu onlar da

birinden veya bir şeyden mi
kaçıyorum
aynalara baktıkça

bu nasıl ne zaman nerede başladı ki
çoğu kez anılara
anılara sığınıyorum hep
kaçabildiğim kadar kaçıyorum herkesten
siz nasıl olsa
bir karara varırsınız benim hakkımda
biraz benden yana olun ne olur

esasen suçlu ben değilim
masamdaki yüklü dünya da değil
bu saatte işte tam bu saatte
Beyoğlu'ndayım salaş bir bardayım

sesi yorgunluktan boğulmuş
cılız bir şantöz umurumda bile değil
yanımdaki akça kadın yabancı
onunla çalakalem söyleşiyoruz işte

akça kadının gözleri çok iri
ama
bakışları hiç mi hiç suçlu değil
arada saplanıyor sanki yüreğime
hep senin için
aslında ben bilerek istedim burada olmayı
onun bir teklifi olmadı Allah için
bu yüzden o suçlu değil

kim bu suçlu
kim kim kim

ne olur üstüme gelmeyin
zaten yorgun düştüm tüm kaçışlarımdam
ama

sır küpü de değilim itiraf ediyorum işte

yanımdaki akça kadını
baygın bakışlı esmeri
saçlarını savuran sarışını

geç bunları gülüm geç

köşedeki küçük masa var ya
hani bizim masamız

hani bizim masamız
hani bizim masamız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747428/suclu.html>

MERHABA

MERHABA

merhaba dostum
canım ciğerim merhaba
bu bizim memleket dilidir sakın şaşırma
merhaba arkadaşlar
işte geldim gençlik yıllarıma
haydi nereye gidiyoruz yine nereye

saçtaki sığırcık merhaba
bıcır bıcırın yine görüyorum
yanındaki minik serçe
bacadaki evcimen leylek merhaba
merhaba karabaş
koş atıl kucağıma
haydi koş bir daha

merhaba çayır çimen coşmuşsun yine yemyeşil
coluk çocuk pikniğe geliyoruz bekle

dut ağacı merhaba
kara dutun var mı bu sene
ben çok severim bilirsin
sen biraz da manitama sakla

merhaba sudaki hür balık merhaba
dalmışsın denizin derinliklerine
kısmetin bol olsun haydi rast gele
merhaba tırtıl
sabrına hayranım senin
koca ağaca meydan okuyorsun yine
merhaba kumru
muhabbetin hiç bitmesin sevdiğinle e mi

merhaba mahallem
caddene sokağına alışığım köşe başına
çok yangındım çok asmalı evin kızına

merhaba bekçi dayı
sana emanet hep mahallenin malı canı

yürü hele görsün alem
düdüklü fiyakanı

merhaba maraba kardeş
yarınlara koşan umuduna
alın terine
bir daha merhaba
merhaba çelebi mühendis
iki dirhem bir çekirdeksin yine
ne o randevun mu var gökdelenlerle
sana güveniyoruz bilesin
aman
binalar depreme dayanıklı olsun
merhaba mimar amca
kentler kasabalar
hatta köyler
yaşanır ortamlar
bunlar ne ki

sana bel bağlamış bütün imar

doktorum doktorum
civanım doktorum sana da merhaba
sesin ellerin yine dağıtıyor şifa
bir ara uğrayıver
kötüleşti bizim kaynana
avukatım merhaba
bilmez idik adliye ne
dirliksizlik düşürdü bizi dara

sana güveniyorum
bak bilesin ki sana
merhaba yargıcım
teraziyi doğru tarttığına tamdır inancım
merhaba komutanım
emrin baş üstüne
gözün arkada kalmasın
ben yine Cumhuriyet için
devrim nöbetindeyim
merhaba eli öpülesi öğretmenim merhaba

hani
"alnımızda bilgilerden bir çelenk..."
diyordun ya o marşta
o çelenklerin yetiştirdiği nesiller sıraya girdi
şimdi gelip o mübarek elini öpecekler birer birer

merhaba her rolü oynayan aktör
hayranların günden güne artıyor
merhaba aktrist
iyi hoş alımlı çalılımsın ama
ne olur bu kez
yapma bir kapris
merhaba tiyatro sinema emekçileri
siz olmadan bitmez oyun bitmez film
sizlere de merhaba
merhaba
güzel gözlü bal gülüşlü ressam
sergilerin dolup taşıyor
gözümüz gönlümüz sende
can ver yine renklere
merhaba yanık sesli türkücü
sen söyledikçe türkünü
gönüllerde yaşıyoruz ezginin gücünü
merhaba yorumcu
merhaba kemancı
merhaba ozanım
hele vur şu sazın teline
girsin tınlar her yaşın sinesine
vur tezeneyi vur hele

merhaba marangozum dülgerim
tahtaya can veren ellerine merhaba
merhaba kunduracı
ayakkabı vuruyor biraz
sende vardır bunun ilacı
sobacı merhaba
alacağız almasına da
bunların hangisi kuzine acaba

merhaba mahallenin dost berberi
peygamber sabrıyla vallahi dinler herkesi
hem de tatlı muhabbetin merkezi
merhaba süslü manav
bilmiyorum niye

mahallenin kızları sana tav
merhaba balıkçı
yine ısıtmışsın her yanı
tezgahın şıkır şıkır
var mı çingene palamudun
yanına bir duble rakı benden
merhaba sütçü
güğümlelerini parlatmışsın
karışmam sana sen işini iyi bilirsin
merhaba simitçi gevrekçi merhaba
çıtır çıtır bunlar ha
çıtır çıtır
akşam simidi çıtır çıtır
merhaba muhallebici
ilk buluşma yeri
burası tanıdık biri
hatırlar mısın sen şimdi bizi
tam şu köşede konuk etmiştin ikimizi
merhaba fırıncı
mis gibi ekmekler pişiren ellerin dert görmesin
merhaba leblebici
kavur şu leblebiyi kavur görelim tavada
baklavacı baklavacı merhaba
şu cevizliden hemen ver birer porsiyon bize
senin gönlün boldur
bu kez de sular gelsin hediye
merhaba aktar
söylesene bunların hangisi iyi gelir
uzun süreli barışa
sen bize hatta hepimize
işte ondan ver
ver ver çekinme ver
inşallah iyi gelir dostluğa
merhaba kasap
yine gülüyorsun bıyık altından
demek işler yolunda
iyi iyi Allah çalışana versin

merhaba ince bellim çekik gözlüm
senin sıcak gülüşüne merhaba nazlı bakışına merhaba

merhaba anam babam ebem ecdadım
bacım kardeşim
dayım amcam
halam teyzem yengem merhaba
merhaba yeğenlerim uzak yakın akrabalarım merhaba
seni hiç unutmuyum
canım baldızım
sana da özelinden merhaba
hısımlarım merhaba
külüne muhtaç olduğum komşularım merhaba

merhaba güzel yurdum
doğusu batısı kuzeyi güneyi ile kenetlenmiş birlik

merhaba koca dünya
sarı siyah beyaz ırk

merhaba dostluk
merhaba barış
merhaba kardeşlik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748253/merhaba.html>

MIH GİBİ

MIH GİBİ

kara gözlüm bilesin ki
ben
seni seviyorum gönlümce

ne işim var asalak sevgiyle

mum ışığında gülüşün
ışveli bakışın
salınarak gelişin
kollarını boynuma dolayışın

dünyalara değer bir bilsen

beri yanda ben seni
asıl seni seni

sadece seni

mih gibi çakmışım yüreğime

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748979/mih-gibi.html>

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

bayram için a dostlar bayram için
şeker şerbet gösteriş
sanal coşku boşuna

bak orada
bak bak orada
kimsiz kimsesiz
ağlamak üzere

kucakla o şehla gözlü çocuğu
bas hele bir bağına
insanız ya
az
hatırını sor
sev okşa
biraz harçlık bırak avucuna

gönül kaznırsın selamla
selamla eşi dostu konu komşuyu
ancak
dost olunca
mutlu olur insan soyu

durma yarin
yarin yarin
yarin yanağına değsin yanağın

bugün bayram
gel bayramlaşalım

aldırma artık dünkü düne
son ver şu saçma kine

sarıl be kardeşim
sen sen
sen hemşehrim canım hemşehrim sen
sarıl
gücün yetiyorsa yedi düvele

işte o zaman işte o zaman

bayramlar bayram ola
bayramlar bayram ola

haydi
bayramın mübarek ola

Ŗükrü BEŖİKTAŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750871/bayramlar-bayram-ola.html>

ZULA

ZULA

bazen karalıyoruz ya iki dize
cigara kâğıdına
ondan adımız çıkmış şaire

işin aslı öyle değil be dostum
bak niye

biz
dost meclisinde el bağlarımız yeleşmiş ilikli
sakiye
sitem olmaz bunu çok iyi biliriz ha
güzele de güzel gözle bakarız
yarenler izin verirse eğer
bilmem kimin umurunda
bir iki söz
aha
dağarcıkta taşıyoruz

şan şöhret değil asıl muradımız
kibir zaten bizde hiç barınmaz
biz
insanın gönlüne vurgunuz ya
sözün içindeki söze biraz derinlik veriyoruz
işte o kadar
eh gayri
analayana kızılılık şerbetli açık dilimiz

öyle hikmetli değildir sözümüz
ancak
peteğine bal dolduran
sadece
birer işçi arıyız

sen söz ararken gün boyu
daha
iki dizeye
dulda yerde biz
saymadım vallahi bilmiyorum
kaçıncı çilingir sofrasındayız

gani gönlümüzün yanında
senin gibi
derin gören
Allah vermiş işte
var
iki de sadık gözümüz

sana demiyorum ciğerim
alınma haşa
billahi sana demiyorum
demiyorum sana

gönül ehli olana
elbet var zulamızda
bir çift sözümüz

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751935/zula.html>

MANGAL YÜREK

MANGAL YÜREK

seveceksen eğer
yüreğinle sev
aman ha
kibirliyi değil
gönlü güzeli sev

güzel o ki
balımsı dut tanesi
kara dut

ya da

gönlünde nar çiçeği
sarsın yüreğini

geç dostum sen beni geç
dediklerim iç sesim
benim ki sadece dilek

sevginin
tek gücü var tek
o da
mangal gibi bir yürek

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753714/mangal-yurek.html>

SEVDİK ÖLDÜK

SEVDİK ÖLDÜK

buz gibi bir sabah yeliydi bizi titreten

acele
ecele gidiyorduk yılmadan bağımsızlık sebepli
hiç mola vermedik
hemen geçtik yorgun güneşin içinden

biz özgürlüğü sevdik

ayaklarımız yorgundu yüreklerimizden önce
cefadaydık günlerce gecelerce
çaresizdi gözlerimiz kirpiklerimiz yaşlı
hasret karanlıklarını göremiyordu ruhumuz
dardaydık çokça darda

biz umudu sevdik

bir çocuk çığılığıydı ötekilerden ayrı
acı geceyi ikiye bölen
annesi
kalmış kalabalıklar içinde çırpınıyor
elinden alınmış
bütün billur düşleri
üşüşmüşler
sırtlan dişli kötü bakışlı kirli ruhlu ademoğulları

biz acıyı sevdik

dereler kendi menziline
çığıksız sancısız gidiyor aslı özgür
nasıl olmuş da ay izin vermiş mehtaba
sular sarhoş olmuş
başını vuruyor taştan taşa

biz gönlümüzce sevdik

tevatür değil yaşanan bir zaman dilimi sahi
doludizgin gidiyoruz doludizgin
doru atlarımız terkili
toprak
nallardan savrulan keskin aşkımızı
sarıyor bağrına
oğlunu kızını kucaklar gibi

biz toprağımızı sevdik

dedemin bir tesbihi vardı ağır hatırlı
kehribar
öğütleri bize miras yorgun bakışları yadigar
olmadık bir şey isteyince birimiz
başlardı
ya sabır ya sabır ya sabır

biz ecdadımızı sevdik

kırıldık be kahpe kurşunlarıyla
kanımız karıştı yad elinde aldanmış kardeşimize
tükendik bittik iğreti dost meclisinde
mecalimiz kalmadı sorgu odalarında
altın dişli bir şerefsiz kandı
satıldık be dostlarım
daha ilk elden üçe beşe satıldık
arap hançeri yedik böğrümüzden çok acı
bütün düşlerimiz hışır mı hışır
ellerimiz arkadan kelepçeli
gözlerimiz ışığa kapalı

biz zindanları sevdik

aşk düşmüş içimize bir kez dağlar gönülleri
tek yürek olmuş temiz tenlerimiz
sevdik mızımız etmeden
darda döşekte sevdiğimizi
sevdik kana kana
bilmiyor ki gönlü karalar

sorgu sual olur mu hiç sevgiye

biz aşkımızı sevdik

sevdik kırıldıkça doğdukça
bilmesin öğrenmesin kimse adımızı
biz
of demeden aman demeden
bu memleketi sevdik

sevdik ve öldük

Şükrü Beşiktaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754739/sevdik-olduk.html>

DÜNKÜ YARINLAR

DÜNKÜ YARINLAR

yüreğime tam şuraya tam şuraya hissedemiyorsunuz ki siz
keskin bir sızı
gelip oturdu hiç izin bile almadan

dünyanın içi cıvıt çarşısı güneş dıştan dahi sarmıyor nafile
dar zaman ahval çok kötü
bence ne zulüm olsun ne merhametsiz merhamet
sadece sadece adalet

aklımda tesbih olmuş yaşlı yıllar puslu mu puslu
ben neredeyim annem niye tutmuyor elimi
niçin
hatırımı sormuyor dünkü yarınlar
babamın mezarında yeni açmış güller olmalı şimdi

akşam olmadan daha sayın ki ikindi üzeri
fidana niyetli bir çift kara kiraz çekirdeği
rüşünü kanıtlamaya kararlı
al kırmızı çiçeği henüz içinde
girmiş koynuna toprağın
kendi isteğiyle

şehidimi örtmeyin al bayrağım sarıyor ya şimdi onun temiz tenini
dualarımda yad ediyorum bütün ecdadımı

biliyorum oğlumdan kızımdan biliyorum
bir gelişi var bir gelişi var her canın ağlayarak
dünyaya
ki
yaşamak için ağlamak şart
bir de gidişi
zaten sehпасı daha geldiği günden hazır bekliyor o anı
boşuna çırpınmak boşuna ağlamak

güneşin yakan şavkı ki cehenneme har ola
rüzgarın çaylak ıslığı
bütün sukuta inat
oynuyor sürekli ademoğluyla lades dansı

ben sol böğrümde yedim acısını bilemezsiniz siz
o kızgın neşteri

sallanan gürgen koltuk belli ki işinin ehli bir konuşkan dülger işi
konuşkan diyorum çünkü usta eller konuşurmuş hünerini
üzüleceksiniz belki umursayıp da bilemem ki
o dülger sizlere ömür şimdi

ölüm var her cana doğum var sırasını bekleyen cenine bunlar dünya hali

bu nasıl ağıt ki sadece sessizlik içinde ağlıyor
çoğumuzun haşa isyankar kalbi
sen yine de bütün dualarını sessiz oku diyorum içimden
sessiz bir ses
ki
inanırım o sese çoğu kez

önemli ne varsa insana dair
sözgelimi yılların hesabının vicdan tapusu bir de hak hukuk mizanı
üstü çizilmiş

hem de ucu sivri kırmızı bir kalemle
kırmızıya dikkat et derdi
siz tanımazsınız
bir can dostum ısrarla derdi şuna buna ama
özellikle bana

emanet bir kapı tokmağı usulca vurur başucumda şimdi
yazgı ne ise o olur demişler bilirim amenna

tanrım ben neredeyim
nereye gitmiş benim yabancı yakın dostlarım
nerede benim dünkü yarınlarım

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756722/dunku-yarinlar.html>

HANI O ANDA İŞTE

HANI O ANDA İŞTE

hani birden çarpılırsın ya
işveli çilli yosmaya
hani hep bayılırsın ya
mehtabın denizle oynaştığı ana
hani hayran kalırsın ya
ressamın sakladığı rengi bulmaya
hani gözlerin bakar ya
davetkar süzülen akça güzele
hani yüreğin hoplar ya
bir çocuk çılgılığına
hani elin ayağın kesilir ya
babanın ölüm haberine

sus pus olursun da
bağlanır dilin
ağlaman da dolu gözlerin
bir de yüreğine gönderdiğin
alçak gönüllü avazın

ahraz sanma kendini

o an tutuldun

lal oldu lal
dilin

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758987/hani-o-anda-iste.html>

SEN UZAT/MA ELLERİNİ BANA

SEN UZAT/MA ELLERİNİ BANA

gece
girerken karanlığın koynuna
yorgun bedenime derman diye
en sevdiğin maviyi vuslat için giyeceğim yine üzerime
sonra düşüp yollara
gözleri emanet bakan sarışın kadına
nasılsın diyeceğim

sen uzat ellerini bana

kaç kez söyledim sana ama
sen bile yüreğinle dinlemiyorsun beni
bitti diyorum ayrıldı yollarımız
artık hiçbir şey eskisi gibi değil
komidinlerde arıyorum kokusunu
gözlerime taşıyorum evin her duvarını
pencereden uzak duruyorum
bir deli yel okşamasın diye yüzümü
birden onun nefesi sanırım neme lazım
güneş değmesin değmesin onun gezindiği yerlere
başını koyduğu yastığıma
ısıtmasın sakın beni günün sıcak yanı
sonra onun sanırım güneşin bütün şavkını

sen uzat ellerini bana

daha nasıl anlatayım ki sana
ötekiler gibi sen de tepeden tırnağa titreyen bu evde
beni hiç ama hiç yürekten dinlemiyorsun
ya da
beni hiç anlamıyorsun
ben bittim tükendim diyorum
hançer yemedim böğrümde ama
niye kaniyor ki kalbim

sen uzat ellerini bana

şimdi avuçlarımda olsa yüzü
bak gözlerim kimsesiz
doldu yine
kararsız bulutları taşıyorum içimde
o yok ya
her yer yabancı her yer el bana
hatta aklımdan geçen hayallerim bile yabancı
bu kalp benim mi
o ne zaman bana el oldu
söylesene bizim işimize yarar mı ki bu dönüşsüz gidiş
bu tek yanlı ayrılık

sen uzat ellerini bana

ben çok sevdim onu
mecnun bir aşığın sevdiğinden de çok sevdim
ne varsa sevda adına
hepsini serdim ayaklarına
o
hiç sebepsiz hatta çok vakitsiz gitti
defalarca darağacına astım ruhumu onun arkasından

buna şahit evimin bütün duvarları
sevmemiş olabilir mi ki beni

sen uzat ellerini bana

peşinden koşacağım ama
beni hiç dinlemiyor ki gönlüm
özellikle bitik yüreğim
doluyum ya onun nefesiyle bu evde
dışarı çıksam soluksuz kalacağım sanıyorum
nasıl hapsedmişse beni bana
her hamlede ders veriyor içimdeki paramparça cana

sen uzat ellerini bana

doğru söyle sen beni anladım mı şimdi
duydun mu yüreğimdeki sesimi
ah bir gelse ah bir gelse
har düşmüş yanıma
nefesi değse nefesime
su yürüyecek ya yüreğime
ah bir gelse

oysa şimdi düşünüyorum uçurlara
düşüyorum yarlara

sen boşuna uzatma artık
yabancı ellerini bana

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760581/sen-uzat-ma-ellerini-bana.html>

ÖRTÜN SUDA YANMIŞ DENİZİ

ÖRTÜN SUDA YANMIŞ DENİZİ

tanıdık bir gecenin parçalanmış yarısında
iki damla gözyaşı düştü herhangi bir balkondan

hemen süpürdüler çöpçüler
yıllardır aranan suçlu gözyaşlarını

akşamın kırılan kalbine inat
kelebeğin son dansını izleyen gözlerinde dursun
bu kentin bütün dut yemiş bulutları

çağır gelsin kırılğan sevdalılar
yorgun döşeklerinde uyuyan az önceki
günah çılgınlıklarını rahatsız etmeden

ellerinde iki damla gözyaşı ki ağladıkça artar
şimdi örtün suda yanmış denizi
örtün örtün kavrulsun denizin kalbi

avuçlarınızda büyüttüğünüz billur gözyaşlarınız aşkına
başkasından çaldığınız mutluluğu
arayan yüreğiniz tarumar olmuşsa ki bu sahi
artık

sen benim bir tanem değilsin
az önce saldı seni o iki damlayla
küskün bir yaşamın çok kuytularına çok kuytularına
bunu nicedir planlıyorum sanma
şaşırır yüreğin sebepsiz hesap sorar sonra sana

ben zifiri karanlıklarda aradım
ışığa suya hasret yanımı yarım kalmış öteki canımı
uzağa gidemiyorum yüreğim prangalı

bir yanım cehennem ateşi ki yakmıyor alazı
bir yanım hırçın bir yelin elinde savulan güz yaprağı

sana giden bütün yollar kendi içinde kör düğüm

orada az ötede acemi aşklar çapraz ateşle oynuyor
bana ne

ben bozsam yeminimi ahdımı
yeni doğmuş bir bebeğin çılgınlığına bıraksam avazımı
yine sevebilir miyim ki seni her şeyi bıraktığım yerden

şehrin günahkar yakasında öteki ucunda
yüksekçe bir binanın ayarı düşük dar odasında
kör bir ışık yanıyorsa eğer şimdi
biri ar namus çılgılığı atıyordur ki
saçının her bir teline vurur sesi

kana bulanır ellerinde gözyaşları
kentin kaldırımlarında kıvrılırken o
çaresizlik dolduruyor şimdi duaya açık bütün ellerimizi

çöpçüler kentin arsız günahlarını süpüren çöpçüler
daha yanmadan yakılmadan sevda narında
sıcak tuzlu gözyaşlarından korkup çektiler bütün acemi ellerini
kendi suyunda kendinden utanan sulardan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761438/ortun-suda-yanmis-denizi.html>

YURTTA BARIŞ CİHANDA BARIŞ

YURTTA BARIŞ CİHANDA BARIŞ

ben Mustafa Kemal
yurtta barış cihanda barış dedim ya size

hemen durdurun bu kirli oyunu utandıran kardeş kavgasını
bakın üzgün duran aynaya
görün alaca yüzünüzü kirli yanınızı

istemem hiçbirinizin kardeşine kırılın kaşı
barışık olun daim içinizle dışınızla milletçe

birleşin ki muştunuz olsun bu sizin için şehit düşen ecdada

barışık olun riyasız düşüncelerle
uzak yakın komşulara
hatta havasını bölüştüğünüz ben de varım diyen
dünyanın öteki ucuyla

ben Mustafa Kemal
yurtta barış cihanda barış dedim ya size

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762621/yurtta-baris-cihanda-baris.html>

AŞKA ÖLMEK

AŞKA ÖLMEK

güneşin harı yakıyor hüzün verilmiş ürkek sözlerin içini
daha cemre düşmemiş toprağa sabret ki

kirli günlere inat kekeremsi bir yaşam asılıyor dut dalına
bir bücür tırtıl kelebeğe dönüşecek örümcek ağına düşmeden

benim bir kusurumu daha görüyor yüzüne bakınca kızgın aynalar
oysa ne kuru dikene dokundum ne de acemi gülü incittim

kadının yüzü karanlık ve kavruk
bakışları kara geceye eş geçimsiz gölgelik
ben böyle görmek istemezdim onu ama
en azından gözüme gülmeliydi o sarhoş ışık

çakmayın artık o çakmak taşını kendi taşına
onca toynak kalmış yine acemi nalbant eline

siz yorulmuş bir günün öfkesini vurun sırtıma
beni yakan günahlara sokan bütün akşamlar
serin sersem meltemler yanımda olsun
bir cimcik tuz iki baş soğan koyun
sevdasını katletmiş aşk fukarasının önüne
dahası

girmesin koynuma hiç toprağın bir cesedi kucaklayan eli
ufkun yeri öptüğü anda başlar ya insanın mizanı

yüzü paramparça bölünmüş kerpiç evlere saklanan gölgem
daha yeni ayrılmış donuk bakışlarımdan

veda eder usulca martılara inat içimde isyanlı sesim suskun
yüreğimin tam ortasında vurgunlar oturuyor
oysa
fırtınaların dindiği sığınaklarmış gamzeli gülüşlerin

bilirim ki yollar farklı da olsa bütün mecnunlara
menzil hep aynı
hepsi de yangın o vuslat aşklara
bakarsın eğrisi doğrusu çoğu kez ki bu kesin sorgular kararsız yüreği
tutar önünü kırgın gitmelerin

bazen bin parçaya bölünüp de tekrar bölünürsün ya

damdan düşenin halini hani anlar ya damdan düşen
o misal işte

hiç saymıyorum ben kaç kez andım ölümü
kaç nefes gönderdim üst üste nefessizliğe
ve neden reddedildi isteğim hiç bilmiyorum

tanrım
ben yine aşka ölmek için
sana yalvarıyorum

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

çiçeği tükenen dünya

çiçeği tükenen dünya

bütün acıları paylaştık arkadaş
hepsi insandan onların öteki insana
bekle baharda açacak çiçekler kardeşim

yine gözlerim dolu ama ağlayamıyorum ki

ne güzeldir dalında çiçek
yüreğimizi ısıtan bakışlarında bir çıkarı yok
iyi bak ona kardeşim

biliyor musun ki benim işim de önemli
başaklar boyun bükmeden ekini biçmek gerek

hiçbir zaman tutmadı yarına borçlu yaşamak
bak sevenler öksüz kalmış yine
çiçeği de tükenmiş koskoca bir dünya
ne götüreceksin ki daha candan gayri

çağırırdım ya seni yarınlara
tuzaklar var önümde arkadaş

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765396/cicegi-tukenen-dunya.html>

DESTUR / BİR ÇİFT LAFIM VAR

Destur / Bir Çift Lafım Var

derin bir düşünceyi anlamak onu kavramaktır önce
kendi içinde kendi kalbine inmektir zannımca

nesnelere görünür çoğu kez bulutlar arasında
meğer ki akıl sisleri aşarak aydınlığa varmaktır

ahalinin her günü kendine gün her sorunu kendince haktır
temel kural her görüşe eşit mesafede durmaktır

yansız olamaz adalet mutlaka mazlumu gözetmelidir
karar millet adına değil adalet adına olmalıdır

hep tartışırız ya konuları tez-antitez diye
dil odur ki sözü anlayanı dahi etkileye

beden dili değil midir ki sayfalarla baş eder
bir çocuğa "seviyorum" deme onu kucakla sevmeye bu yeter

dinleyenleri harekete geçirir heyecanlandırır bir hatibin dilinde söz
nasibini almamışsa adamlıktan ha okumuş ha cahil ikisi de yoz

büyükliğe kapılmışsa büyümemiş insan avamı ne bilir
ata sözüdür insanı tamah bir de kibir bitirir

soyun sopun ebede ersin istiyorsan eğer edebince
oğluna erlik bellet kızına da sadakat

iyilik insan işidir başkasını yüreğinden görene
senden sonra seni insana anlatır iyilik senden olmuşsa

mertlik çakala düşmez eğer aslanlar aslan ise
iyiliğe kötü olmak ancak yakışır akrep ile çakala

canan açmış ise sana canını sen de ona sadık ol
eğer gücün varsa yak kalbini hemen yare ver

bazen bahtın tutmaz ya yar ömrünü yer bitirir
deneyimli evcüman sözüdür ver malını ondan kurtul

yanlış yapma seçeceksen eğer yar yarenden yeğcedir
öyle ki sana tabi can ise atadan bile evladır

derin derin laf eder adamım diyen biri kimse bilmez ki içini
bir de kalkmış hacca gider gönül kırmış insan geçkini

kendini bilmez yüksekten uçanlar korkarım yoldan çıkar
garibanın gönlünü almışsa bil ki iki cihan içinde ruhuna ışık saçar

mülk edinip habire aç gözünü dünyada doyuramazsın
vaktin erince öncekiler gibi mal kalacak sen gidicisin

dünyanın mizanı var ovalar düzde dursun üstüne dağları dikin
kuralım halk için dirlik düzen bak ne diyor dört kitabı siz de bilin

gerçek aşka yananlar neylesin dünya aşkını
dostu kendi canında bulanlar ne yapsın suretini

sana öğüdümdür oğul kulak ver bana
aman kibirlenme kimseye kin gütme bundan sakın ha
kalbini daima temiz tut güven kendi aklına

Ŗükrü BEŖIKTAŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/766331/destur-bir-cift-lafim-var.html>

İKİMİZ DE KURTULAK

İkimiz de Kurtulak

kime canım dediysem hem de içten
burnumdan getirip canımı yedi

dost bildiklerime uzanan ellerim
hep havada kaldı

boyun eğiyorum ya ona buna
alttan alıyorum ya onca siteme
olmuyor

boşa dolduruyorum dolmuyor
doluya koyuyorum almıyor

bre kahpe felek

zaten yarın başındayım
itele gitsin beni

ikimiz de kurtulak

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769043/ikimiz-de-kurtulak.html>

GÖZYAŞLARI CUMHURİYET 'İN

Gözyaşları Cumhuriyet'in

düşmanın nefesi ters yel gibi vururdu kapımıza
şehit verirdik şehit üstüne
hem de utanmış bir zamanın ta içinde
bayrak düşmüş bayraktarın elinden
yerler ağlar gökler ağlar yürekler ağlar hırsından

vapur düdüklere çılgık çılgıktı
demir alamıyordu kendi limanından
dört yandan sarmıştı düşman
iyi anlayın içten ve dıştan yemiştik kurşunu
çıktık dağlara toprağa düştükçe canımız
yandık yanmasına da
sonunda bastık çakal sürüsünün ensesine

öldü bitti bunlar daha iflah olmaz dedi yedi düvel
nasıl da yanıldılar köteği yiyince bu müstevliler

bakın kiraz çiçek açmış al kırmızı gönlünce
masmavi gök gülümsüyor korkusuz
birleşince sona erdi yüreklerdeki onulmaz denilen sızı
ağlıyorum ya milletçe bu gözyaşları cumhuriyetin
cumhuriyetin muştusu

çıkın ortaya inin alanlara kırın yüreğinizdeki masum hasreti
çalsın davul zurna çekilsin halaylar
kutlanacak daha nice yirmi dokuz ekimler var

haydi kalkın gelin meydanlara camlara balkonlara
al beyaz bayrağı sallayın
doğudan batıya kuzeyden güneye
bir uçtan bir uca bütün millete sevgi olsun gönlünüzden kopan hediyeye

üzerimde kalmasın diye söylüyorum dostlar
cumhuriyeti kuran ilk meclise
ve de Ata'ya
bu onurlu milletin muteber selamı var

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770469/gozyaslari-cumhuriyet-in.html>

Gel de Anlat

Gel de Anlat

varsayın ki çok susamıştım ben susamışlığa
nasıl kaptırdım bilmiyorum bir yanıma sevdaya
hatta sevdayı nara

dudağından öptüğüm pınar anlamadı beni

var senin bir kederin
bu yüzden bana bütün eziyetin zulmün
kanmak değil seninki serinliğe
ben mecnunu susamışlığından anlarım

bilmez ki bende yanan yüreği pınar
çoktan örtmüşüm asumanı gri atlasla
yüreğimde karıyorum şimdi kendi encamımı
kaptırdım dedim ya bir yanıma sevdayı nara

gel de bunu anlat pınara

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771066/gel-de-anlat.html>

Köşesi İşlemeli Mendiller

Köşesi İşlemeli Mendiller

mendiller sakladım çekmecemde
köşesi işlemeli
bende hatırası olan

kimi sanki henüz yunmuş da taze sabun kokulu
kiminde ilk sevdiğim için iki damla gözyaşım var

sakın duymadık demeyin ha sergiye çıkarıyorum onları
heveslenmeyim çünkü satmayacağım hiçbirini
bende anısı var dedim ya

herbirinin içine -delibaş da olabilirdi-
ama ben
masum sevdalarımı sakladım

mendillerin solgun renklerine aldanmayın sakın
içindeki anılar taptaze hâlâ
her akşam tek yürek söylediğimiz şarkılar
düğümlü uçlarında şimdi onların

pilli küçük bir radyonun antenini
tınısı hâlâ duyulan bizim şarkılarımıza
ve mehtaplı geceyi ilk buluşma gününüze denk getirip
ayarlırsanız eğer

sizin de buruk gönlünüzde
canlanır bütün hatıralar

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771985/kosesi-islemeli-mendiller.html>

Buldozerin Elleri

Buldozerin Elleri

yağmur ıslatıyor sabrımı
bıktım şu mermi gibi ağır havalardan

hüznün önüne dikildim acar süvari misali
geceye inat
tanrım biliyorum yine de bütün yaratılmışlar sana muhtaç

pusuya yatmış yarınki dünlerde hergeleler
işlediğim toğrağa ekmişler mayını
şimdi kara donlu acılar bağlar ellerimi
avucumda sıkıyorum acılı öfkemi

bedenim zemheride yedi zehir gibi soğuk suları
işte o zaman öğrendim
insanın kendi yüreğinde buzu yakmasını

orta anlamlı sözlerdi orta yerde söylenenler
komşunun tavuğu niye kaz görünür ki komşuya
sözgelimi bal tutan neden parmağını yalar
ya da
emperyalizmin büyük amacı ne

aslanın öfkesine hedef oluyordum daha başındayken bakışların
sirklerde hep gülen palyaçoya güleriz işte

bunlar ıvır zıvır konulardı fakat ben yine de aklımı takıyordum
yani ki hep keseden menzile giden yolcu gibi
eldekini tüketiyordum biteviye
aklımdan ruhumdan yiyordum habire

duyun hele ey çaplı düşünürler demagog siyasiciler
bundan böyle kaldırım taşlarının taş olduğunu
suyun kendi mecraında akacağını anlama zamanıdır
şimdi yüzüme vuran yel düşünsün işin sonunu
bir adım ileri zıplayıp kırmalı diyor iç sesim korkunun korkusunu
yıllardır iğreti yaşayan fikrin sesini
gayri tutmuyor arabesk tutmuyor fukara edbiyatı anla
bunların cılız sesi tırmalıyor yürekleri bir an sadece
çünkü
çareler yemiş mayını yemiş zıpkını
sarmış ciğerlerini çağın doymayan yanlı hastalığı yutmuş uyutan masal afyonunu
beri yanda yaptığımız da demokrasi kavgası
ilerici gerici ilerici gerici

gün ışığı gerçeklere yalancıdır hatta sahtekâr
bütün hüneri onu bunu aldatmak ki o da ışığın bir oyunu
gerçeğin acı yüzünü görenler ne diyebilir ki onca karanlığa

aslan kafesteyken esareti nasıl nasıl sığdırsın içine
bilge bile aslana anlatamaz kafesteyken de aslan olduğunu
daha fenası tutsak özgürlüğü

ben karanlıkla ışık arasında kalmışım müteredit
kaybediyorum kendime olan hakimiyetimi
tarihin içinde boğuluyorum tarihten
yere batsın Hitler'in cesetle beslenen acımasız gücü
kraliçenin ekmek yerine
ekmek isteyenlere pasta ikramı

ne öğrendik ki dönüp bakınca içimize tarihten

demagoji gide gide insanı kendine tutsak eder
aklını canını kaptıran kalır ruhuyla
iŖe yaramayan ruh cana yük olur sadece

dünyanın mutluluğu geçiyor dünyanın üzerinden her gün
öpecek bütün insanları öpecek kalbinden ya
bir kurtulabilse ah bir kurtulabilse buldozerin ellerinden

Ŗükrü BEŖİKTAŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772619/buldozerin-elleri.html>

Gel Cemal Bir ay İelim

Gel Cemal Bir ay İelim

gel Cemal bir çay içelim iki laf ederiz ahvalden
seni bilmem ama ben çok özledim sılayı be
ağustostayız Sarıkamış ayazı yemiş gibiyim
yüreğim sanki kum torbası

gurbette uzun zaman oldu be Cemal
mutluluk caddesinde iki göz evim bile yok
benim değil o gökdelenler
nükleer karşıtı eyleme katılanlar kovuşturuluyor bir bir
ben gardımı almıştım zulme karşı
bütün mektuplarını yaktım üşütmüştü beni
bağımlı bağımsızlığın

söyle hele Cemal bana açık söyle
yeni dizide niye benim bir repliğim bile yok
ayakta alkışlanan ben değilim konserlerde
bozlaklarda dahi adım hiç geçmiyor
yüreğim kırılan aynalar gibi paramparça
sazımda tel kopuk tezenem kayıp yine kim bilir nerede

Cemal iim daralıyor diyemiyorum kimseye
arkadaşlar dünya turunda umurunda mı dünya
ben gidemiyorum Beşiktaş'ı seyreden Üsküdar'a daha
toplar damarlarım toplamıyor yorgun yüreğime kendi kanımı
yarmak geliyor ya içimden koca Marmara'yı ikiye
yok ki benim elimde o asa Cemal

sen dualara oturup yağmur bekliyorsun ya Cemal
dar döngünün içinde ben
mazgallardan taşan o kudurmuş sele
geçit vermeyen suyu acı ırmağa
başa çıkamıyorum ya öfkelerimle bir türlü azgın doğaya
ağız dolusu sövüyorum hırşımdan beni anla

Çok isterdim be Cemal
Selimiye'nin mimarıyla iki laf etmeyi
kuş kanadında Boğaz'ı ışıklar içinde seyretmeyi
bir sandal sefasında
"alışimin kaşları kare "
ya da
"nereden sevdim o zalim kadını "
sandalımın kürekleri siya siya
rotamız hep sevdalı yüreklere

topraktan çekmedim hiç ellerimi söylesene Cemal
hani benim Gesi'lerde bağlarım elma bahelerim
şefi bile olamadım oda orkestrasının
ömrüm bitiyor Cemal ah Joponya'yı bi' görebilsem
Amazon'un bereketi dünyanın olsun dünyanın
safari mafari nedir bilmem ki
umarsızlarla Afrika turuna da çıkmak istemiyorum zaten
köyümün kör yıldızları bana yeter onların olsun Paris neonları

dönme dolap bile dönmeyi unutmuş öylece duruyor yörüngesinde
baksana Cemal

binmeseydik keşke kaldık mı havada pısrık bulut gibi
görüyor musun sığınağa dahi giremeyen balıkçı motorları bomboş
bu nedenle et yerine de ekmeğe yiyecek bunca ahali
ben klasikleri okurdum daima bilirsin
çok iyi gelirdi bana
onlar da kesmiyor artık beni Cemal

gel hele Cemal bir çay içelim iki laf ederiz be
ara yerde aşktan meşkten de söyleşiriz
bakarsın hasretlere yatan sevdalarımızla ödeşiriz

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773061/gel-cemal-bir-cay-icelim.html>

Cumhuriyet Benim Adım

Cumhuriyet Benim Adım

ben yirmi dokuz ekim
yirmi dokuz ekim bin dokuz yüz yirmi üçte doğdum
sezeryanla değil

kirli çizmeleriyle çiğniyordu yurdumu düşman
nazlı topraklarımın gözü yaşlı
durur mu hiç yürek yerinde be ulusum
kuşandı mavzerini yaşlısı genci

seher vakti aldı komutu Mehmetçik
ki
her biri daha ana kuzusu
of demeden şehit olmak son arzusu

toplandı alanlara meydanlara herkes
bir sözle ülkem baştan sona Mustafa Kemal oldu
ya istiklâl ya ölümdü parolası
hattı müdafaa yoktu emirlerinde
satıl da ulusumun yüreği

yürüdü düşman üstüne bu toprağın kadını erkeği
yürüdü ha yürüdü gece gündüz yürüdü
sonunda özgürlüğün ışığı görüdü

yüzü gülünce istiklâlden yana ulusun
dualarla açıldı ilk Meclisim
o Meclis benim ebe kadınım

bahtiyarım ki ulusumun beni saran ellerine doğdum

ben yirmi dokuz ekim
bin dokuz yüz yirmi üçte doğdum

sana ne güzel yakışıyorum ey kadir kıymet bilir ulusum
Cumhuriyet benim adım

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773689/cumhuriyet-benim-adim.html>

Alaca Gece

Alaca Gece

alaca bir gece
asılı kaldı gökte öylece

ben sabahımı düşünürüm
daha yatmadan
alaca karanlık
bir hoş gelir gönlüme
gecelerden irak

çingene falcı fincanı
ayrılığa yordu
yola yordu
yağmura yordu
üç vakte kalmaz dedi

alaca bir gece
ızdırabı üretiyor çokca

ben bir yongaydım hep
bir kıymık
ekseninde
bitip tükendim artık
vedalar ardı sıra

aslında
hiç seninle olmadım ben
sen
her zaman
hep benimleydin

bunu anla

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775041/alaca-gece.html>

Utaniyorum Ata'm

Utaniyorum Ata'm

ağlamak değil ki sana saygı
anlamak seni esas olan
gizli açık kinini kustu bazıları
bazıları oldu kara yılan
nice kasımlar geçti be Ata'm
sadece göz boyayan

kimi erişilmez yapıp putlaştırdı seni
önünde yalandan eğilip yalandan taptı
oysa bu bir riya idi
seni hep üzdü
kimi kırk tilki dolaştırdı karanlık aklında
Ata'm yanlış yaptık bir yerde
ne olur bize söyle

yedi düvele yedirmedin bu ülkeyi
"yutta barış dünyada barış " diye bildirdin ilkeyi
düşmana gerek kalmadı
biz parçaladık canım Türkiye'yi
kardeşimindir demeden hep kaptık parsayı parçayı
devrimlerin tarumar oldu
her şeyi mahvettik be Ata'm

hep beyhude sardık seni bağrımıza
" atam atam sen kalk ben yatam "
hepsi riya dolu birer matem
gösteriş yaptık yıllarca kendi kendimize
caka maka fiyaka üstüne fiyaka
Ata'm şimdi kafamızı vuruyoruz
taştan taşta

demir ağlarla örmüştün yurdu dört baştan
on yılda on beş milyon genç yaratmıştın ya
her yaştan
biz onları kırdırdık birbirine inan
daha doğrulmaz çatlak belimiz Ata'm
gelip elimizi tutsan da
çünkü bilmem kaçınıcı kez mahcubuz sana

çağlar inkâr etmedi de seni Ata'm
ardından gelen capsız liderler riyakârlar
ne çok edepsizlik ettiler
kin kustukça ufaldılar küçüldüler
ya da
bu nankörlerin yüzleri yürekleri sana ulaşamadığından
dünya turuna çıktılar çakmadan çakmadan
sana karşı
başımız bir kez daha eğik be Ata'm

ağzından düşürmedin ulusumun adını
şimdi bir sızı dağlıyor erkeği kadını
yoksun ya Ata'm
nasıl kurtaracağım bilmiyorum ki yarınları
gözüm yaş dolu
ağlamaya utaniyorum be Ata'm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777964/utaniyorum-ata-m.html>

Sensizliğin İki Ucu

Sensizliğin İki Ucu

sen gittin ve sen gittin
iŖte o zaman büyüdü bendeki yalnızlık
sensizliğin iki ucundayım artık
orta yerde
sensizlik sensizlik sensizlik

taş sektirerek suda gittin ya
sudaki halkalar uzandı anılarıma
halkalar büyüdükçe
sen soluyordun içimde
büyüdükçe soluyordun

sen gittin bende
çözüldü o zemberek yayı
boş bir yürekle yaşıyorum dünyayı

kimden öğreneceğim kimden söyle
sensiz yaşamayı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778604/sensizligin-iki-ucu.html>

Kına Getirdim

Kına Getirdim

dahinin utancı atom bombası
düştü Hiroşima'da ana rahmine
sakat bıraktı
daha doğmadan doğacakları
yakan yıkan kavuran çağın ayıbı

hay senin ilmine
kına getirdim sür uygun yerine

insanı insanlığından utandıran
soykırımın ağababası
yok etmek için düşünceyi
kitap yaktın cayır cayır
doymadın yine de
canavar ruhlu onbaşı
fırınlara attın onca insanı

hay senin azgın gücüne
kına getirdim sür uygun yerine

dünyanın ağasıym diyorsun
ağalığına yakıştı doğrusu
çocuk yaktın Vietnam'da
yoktu insanlıktan nasibin
napalm üstüne napalm attın
yetmedi dışının kovuğuna bu katliam
kırdırdın Kore'yi birbirine
geriden bakarken diyecek yoktu keyfine

hay senin ağalığına
kına getirdim sür uygun yerine

bahtı kara Filistin'de
kadınları kızları hatta bebeleri
katleden azgın
bunlar birbirini öldürüyor
yok benim haberim diyen inkârcı
ağzı kanlı yobaz
sana ne dense çok çok az

hay senin cibilliyetine
kına getirdim sür uygun yerine

cia yarattı Afganlar'a talibanı
yetmedi bu
göçmen Filistinliyi kırdırmak için birbirine
hamas'ı kurdu mosad
hiç geri kalır mı Suudi
yürüttü saman altından tonlarca su
ajanlar servisler işbirlikçiler

hay senin meşrebine
kına getirdim sür uygun yerine

eylül gülümsüyordu bakışlara
emir verdi iblisin biri
canavar kalbi takmış uşaklara
çevirdiler New York'u kan gölüne

öldürdükçe her yaştan canları
sinsice gülüyordu kirli yüzleri

hay senin vicdanına
kına getirdim sür uygun yerine

acılara çare olsun diye
konferanslar düzenleyen
sözüm ona yufka yürekliler
size sadece Amerika mı
peki beri tarafta
Panama'da Ruanda'da Somali'de
Bolivya'da
daha daha
Yugoslavya'da Libya'da Tunus'ta
Yemen'de Irak'ta Mısır'da Suriye'de
çetelesi bile tutulamayan ölümlere
döndünüz kışınızı niye
onlara yok muydu henüz
vicdanınızdaki insanlık
sözüm ona uygarsınız ha
üfürükten teyyare
Avrupalı medeni

hay senin izanına
kına getirdim sür uygun yerine

laboratuvarın ırzına geçip
biyolojik silah yapan
yapıp taptığıyla
Halepçe'de insan yakan
bre ne istediniz yoksuldan
ne yaptı ki onlar size
iş aş verme yerine
habire kışkırtma
habire bölme
.....izmlere ayırma
senden benden
ilerici gerici
senaryolar senaryolar
ortamı .. iktiri *oktan nedenlerle germe

hay senin ferasetine
kına getirdim sür uygun yerine

olup bitenleri her gün
western filmi gibi izleyen umarsız
hem okumuş
hem de yazmış aymaz
okumaktan nasipsiz fetbaz
bak sıralasam bunlar
amir memur
devlet adamı
müteahhit bürokrat
bakan
çokça yan gelip yatan
hep bal tutan yaren
mühendis mimar
koy yanına aqzgın general
borsada tavan yapan hissesiyle
silah tüccarı
onun çarklarına
ter döken sözüm ona emekçi
elini soğuk sudan sıcak suya
sokmayan kikirik kadın
dünyayı viskiyle tadan yosma
zaten

bunların kiblesi her çeşit paraya

hay senin insanlığına
kına getirdim sür uygun yerine

inim inim inleyen dünyayı
hâlâ kara gözlüklerle
seyreden fırlama binlerce göz
size de hazırlıyorum bir tutam kına
söz

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779200/kina-getirdim.html>

Kalbi Plastik Dünya

Kalbi Plastik Dünya

bir bir patlamaya başlar papatyalar
düşükçe bedenler toprağa
kırgınım aslında
kalbi plastik dünyaya

dağlar delibaş ırmaklar coşkun
ortada türküler var acılı
türküler çığırır onca feryadı

bir mühür gibi taşıyorlar içlerinde
kederi
acıyı
de ki kamçı yemiş yürekleri
görüyorum gün gibi
asrın bütün ezilenlerini

bu çağın ana kapısından geçiyor
bütün acıların resmi geçidi
çığlıklarla ağıtlarla
umut taşıyor can taşıyor
yüzlerce yıl
darmadağın olmuş gönüller

yine de bu kavgadan
umudum o ki
çıkça çıkça
bir demet gül çıkar

bir gülü yeşertmek var ya
sadece
bir gülü büyütme
efendiler hanımlar
mangal gibi yürek ister

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784935/kalbi-plastik-dunya.html>

Seni Ne Özgürlükler İstedi de

seni ne özgürlükler istedi de

bize de anlatsana telgraf tellerine konan kırlangıçları
kısık olmasın öykü
ne bileyim öyle baştan savma
ah
nasıl da görmediler gözü dönmüş avcılar
keskin bakışları vardı kuşların
.....ah ki ah
.....vah ki vah

kâhinlere baktırdılar cenkleri gelecekleri
insan eti yiyordu insafsız zefer takları
onca savaşı madalya diye nasıl da taktılar uygarlığın boynuna

ne zorunuz vardı ısıtan güneşle
neden kızdınız yıldızlara da kırıp kırıp
meteora döndürdünüz onları

oktavı bozuk bir avazla bütün bülbüller kaçtı gülistandan
hırsızlardan korkan kapılar
pencerelerini kapıp birer birer gittiler çok katlı bilinmezlere

söylesene nasıl patlattın da basiretini âlemin
onca yavru diktatör yayıldı yeryüzüne
aslında seni ne özgürlükler istedi de
vermedik be
ah keşke vermedik

ben şaşıyorum ama sen şaşma
ne yufka yürekli var bilir misin
kaldırımlar ıslanmasın diye
şemsiyesini açan açana

ses tellerim koptu tenorları sopranoları öykünerek
daha dinlemeden konserleri
yazdım bütün ihanetleri riyaları
isterseniz birer birer sorguya çekin bütün notaları

öyle zehirsin ki konuşurken
söylediklerin bir kulağımdan giriyor da
çıkamıyor ki ikincisinden

şimdi halklar ülkesinde olsam diyorum sessizce kendime
halklar ülkesinde
yanıbaşımızda haklar
.....ah halklar
.....vah halklar

elâleme yüksünmenin şu an ne âlemi var ki
öylesine çağırsalar dansa mesela
tango
ça-ça
vals
bunlardan bana ne
iyi ki yurdumdayım

iyi ki halaydayım iyi ki harmandalıdayım

bilgisizlik çok kötü de
çapsız bilgin daha çok acı veriyor her sözünde
tam karşında konuşuyor ya tam karşında
yüz yıl sonrayı karartıyor
.....ah karartıyor
.....vah karartıyor

sözde adamlar var adamsızlığa
kadınlarının namuslarını sadece kendi dillerinde sanıyorlar
çoğu demir parmaklıklar ardında
güne gün sayıyor
söylesene bana kafadaki onca duvarı
ne zaman aşacaksın daha

baksana televizyon kanallarına belgeseller belge belge
siyahı var beyazı var
tavalara düşmemek için
bütün balıklar yapışıyor denizlere

farkında mısın dünya sanki bir dondurma
sadece ezilenlerin yaladığı
ve yine farkında mısın senin hükmü iradenle
gün be gün kararıyor yarınki yarınlar
perişansa ki -perişan - evin barkın
sebeptensin bütün bunlara
ve senin devri kararın

kalkın be artık kalkın
her şeye rağmen şafak yakın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788119/seni-ne-ozgurlukler-istedi-de.html>

Bütünleme

bütünleme

kaçın kurasıyız biz
billahi çok çalıştık
harıl harıl
bütün derslerden geçtik de
vızır vızır

aşktan bütünlemeye kaldık

çok şükür

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792121/butunleme.html>

Kâğıt Mendil

kâğıt mendil

o kadın evimde
perdelerime sindirmiş bütün gülmelerini
mutfakta ocak başında
kaşık kaşık içtiğim çorbamda
bölüştüğüm düremecimde
elimi tutuyor eli sıkıca

o kadın ısılığında şarkılarımda
avuçlarımda hâlâ sesi nefesi
ah nasıl kıyamadığım nasıl
kırmızı gül tanesi

o kadın odamda yanibaşımda
hastalığımda
bir bardak ıhlamur
bir kaşık şurup içtiğim
yürümek gitmek istiyorum
rüzgârlarında serin serin

o kadın evimde
iri kara gözleri bakışlarımda
hayal mi gerçek mi
havluda sarındığım ıtır kokusu
ancak
ancak arap hançeri keser
benim çaresiz hırsımı

o kadın evimde
ben âlemlerde meze ettim
bütün neşemi kahkahamı
yamyamlar yedi
masum rüyalarımı
sadece kör bir mermi dağıtır
benim içe dönük efkârımı

beni prangaya vursalar
kelepçe taksalar bileklerime ne ki
yüreğim hiç terk etmedi ki onu

o kadın evimde dünyamda
bu benim gibi sevene yapılır mı
sevda dediğin
sevda dediğin bir kâğıt mendil mi

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793871/k-git-mendil.html>

HATIRLI SITEM

Hatırlı Sitem

öfkelen çokça öfkelen
söylen içten içe
hatırlı sitem et
küs bana
beni gece yarılarında bir başıma
gurbetlere yolla
yüzünü döndür
beni görünce sundurmada
bülbüle şaşkınca bak
ötekilerle gül konuş gülümse
as yüzünü bana
verandada biz bize kalınca
bağır çığır kız
en hırçın adımlarınla
büyük salona geç
bile bile düşür elinden orkideyi
ya da
bir sakarlık yap
yap yap
ben için için tükendikçe
yere vur saksıyı ki
artsın ruhundaki öfkelerin

bilesin bulutları doladım elime
bastım yağmuru toprağın koynuna
sıradağların en haşını çıktı önüme
şimdi üzerime geliyor karanlık geceler
üstelik lakayt mı lakayt
önümde beni yutmaya çalışan nehir
yeter artık gelme üstüme
sök beni içinden bin kere
bana en zor geleni biliyorsun
yap öyleyse gereğini
hatta
sokaklara sal beni
çel aklımı
ayaklarım tökezlesin boşver
çitlere yapışsın etlerim
ah çekecek zamanım ah çekecek zamanım
çoktan geçti bile
ah ve ahval denk değil
dilekçemi reddetti gönüller meclisi
ah kıyamam sana
bilirim sen de kıyamazsın bana
diyelim ki kıydın
bunu kim bilebilir ki
dünya dünya diyoruz ya
içe kapanık küre
onun da ateş yakıyor bağrını
asırlar var ki of demeden çekiyor dünya kahrını
acılar arttıkça bende
yakıyorum bilesin çayır çayır
sana mahkum yüreğimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798630/hatirli-sitem.html>

Majüskül İmza

majüskül imza

tarlada ırgat
Kösedağ'da kar adamı
kaplamış her yanımı
aklımı yüreğimi
çocuk dünyamın aslanı
böyle biliyorum babamı

çok dikkatli çiziktirirdi majüskülleri karnemde
severdim imzasını
o da memnun ki
okşardı saçlarımı

Divriği'de demir
büyük tarlada yorulmayan tırpan
Kil Dağı'nda öykü
İstanbul'da acı gurbet
Zonguldak'ta bir avuç kara elmas

dinlerdi konuşanı
bildiği cenneti vardı ona inandı
hiç göz kırpmadı
avans vermedi insan bezirgânlarına
çizdiği doğru yolda
azimkâr çeribaşı halaybaşı
namı diğer
asla hak yemez makta başı

nüktelerinde Hoca Nasrettin
ince fıkralarında bildiğiniz abdal
hiç boş değildi dedikleri
söz koyardı söz üstüne
suyu besmeleyle içerdik

üçüncü dahiliyede öğrenince her şeyi
metanetle karşıladı acı gerçeği
bilirsiniz her ölüm
düştüğü ocaklara erkendir
babamınki de erkendi

biraz öfkeliydi kadere
ama biliyordu baş eğmeyi feleğe
dimdik karşıladı ölümü
öylece yürüdü
öylece gitti ocağımızdan

şirlere batırılmış
kır çiçekleri korum her bayram
bir avaz da dua
temiz toprağına

özlüyorum seni baba
her gece o nasırlı ellerinden öpüyorum
söz ustamdın benim kahramanım
hep düşlerimdesin

haberim olsun

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804157/majuskul-imza.html>

Ah Keşke Bizden Bize

ah keşke bizden bize

neden gözümüz aç hâlâ neden

az

çok az

fazla

çok fazla

neden

zayıf

çok zayıf

güçlü

çok güçlü

kötü

çok kötü

neden

ağız dolusu kahkaha

avuç dolusu gözyaşı

tam bir ironi

ya da

inadına aymazlık

inadına umarsızlık

sevenler öyle böyle işte

birbirinden nefret edenler sürüyle

çocukların balonları patlıyor

bulutlar barutlardan kaçıyor

gülistana girmiş itler habire işiyor

bebelerin başlarını koparıyor caniler

sanki

mısır koçanından bir ağız ısırır gibi

delibaş bir ayın ellerinde

med-cezire yakalanmış okyanus esarete

niye samimi değil niye insan birbirine

kadehleri tokuşturarak kıranların

umurunda mı dünya

süngüler saplanıyor ah binlerce binlerce cana

konferanslar kongreler acımasız

ordular ırzına geçiyor yine kadınların

ırzına geçiyor yarınların

beri yanda üçüncü sınıf bir pansiyonda

anılarıyla yaşayan hayli geçkin bir adam

yalnız

yapayalnız

dünya pısmış

ve yalnız kalmış insanlar

yalnızlık yalnızlık her canı sarmış

yürekler kimsesiz kalmış

uzak köylerde kasabalarda

hatta kentin koynunda saklanmış yalnızlık

Paris'te İstanbul'da Pekin'de Kahire'de Zürih'te

yanıp sönüyor ya neon ışıkları

onlarda da görebilirsiniz bütün yalnızlıkları

insanların yürekleri buruk bedenleri yorgun
yaşam kesmiş cezalarını
bir sevgi vardı mayasında insanın
hani bir sevgi
hani

yeni gökdelenlere hiç gerek yok
yeni toplama kamplarına
yeni Hiroşimalara
yeni Neronlara
yeni füzelere
yeni pusatlılara
sadece
sadece sevgiye gerek var
anlasana be dünya

yok yok sıcak değiliz birbirimize
samimi değiliz hiç

bir korku var içimizde bir korku bizden bize
sanıyoruz ki
kin ve nefret güçtür
ocak söndürmek hiç yakışıyor mu ki insana

çok özgürlük herkese ötekine saygılı
az yasak
az kural
az polis
az zabitan
kaliteli eğitimci uzağı gören program
aydınlatan eğitim gerek bize

unutuyoruz işte unutuyoruz
içten içe tükenen
öpmemiş sevgiyle
öpülmemiş sevilerek
bir başına çiçek sulayan
görüntülü olsa da
zaten çalmayacak
telefonlu yaşayanı
acısını bölmüyoruz üçe beşe ki
azalsın acısı

yakın değiliz birbirimize
samimi değiliz birbirimize
bir ulaşabilsek ah bir ulaşabilsek
insan yüreğimize

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808263/ah-keske-bizden-bize.html>

Sac Ekmeğim Var

Sac Ekmeğim Var

durma çocuk durma
yürü
kırlardan çiçek topla
çayır çimenim yok ama
senin olsun umutlarım
eğer istersen
kalsın sende
sevinirim
koy kalbine

gül kahkahayla çocuk gül
hemen susma
şarkılar söyle türküler çığır
bende ses yok ama
al köşesi işlemeli mendilimi
onda saklıyorum sevdami
senin olsun coşkularım
sar yüreğine

bir lokma daha ye çocuk bir lokma daha
doysun karnın
aman aç kalma
uzat tabağını
baklava böreğim yok ama
sac ekmeğim var
ikiye böl
koy arasına kalbimi
sevgim olsun yediğin

ne olur ağlama çocuk ağlama
sil gözyaşlarını
mendilim yok sana verecek ama
al ellerimi
eğer istersen
sende kalsın avuçlarım
sakla koynuna
ellerimin sıcaklığını

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810471/sac-ekmegim-var.html>

TÜRKÇEM

TÜRKÇEM

tadım tuzum dirliğim
anadilim menekşe çiçeğim
yaylada gülen çiğdemim
ovada gelinciğim
tarlada ekinim
fincandaki hatırlı kahvem
bölüştüğüm katmerim
bütün gizlerimi bilensin
dilimi söyleten
gönlüme ulaşansın
aklıma yön veren

mektubumda sözümsün
dizelerimde coşkum acılarım
oğluma kızıma türkü
Tanrı'ya yönelen ağızlarda dua
öğütsün dedemden yarınıma
saransın
okşayansın
yarensin yüreğime
derdime sıkıntıma
billur su gibi
yağan yağmur
yarınlar için yüreğimi coşturan umudumsun

seni bir sarabilsek ulusça
el ele
ayırsak aslını ayırık otlarından
elesen elelerde
düşenler düşsün - zaten düşmeli -
elekteki fidelerini
serpsek gönül toprağımıza
büyütsek esirgeyerek çoğaltsak
seni dilimizde seni içimizde
köyde kentte güzel ülkemizin dört köşesinde

Türkçem
anamın dili bağ gülüm kır çiçeğim
tadına doyamadığım
çayımın şekeri
soframın aşısı
ekmeğimin has katığı
bayram çorbamın tadı

edalı işveli sevdiceğim
gönül şarkım
halayım
türkülerim şarkılarım
çoğu kez gönül alanım
yeri gelince sitemim
kürsüdeki söz gücüm
Türkçem benim anadilim
anadilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814909/turkcem.html>

Kimsesiz Kalabalıklar

Kimsesiz Kalabalıklar

ürkek bir gecenin alacasında
birbirine karışmış
sözler sesler semboller
uzak
uzak mı uzak diyarlarda
söyleşiyor bir başına
aklarım karalarım

her şey tarumar
parça pitik düşüyor yüğreğimden
umutlar
sevgiler
acılar
ayrılıklar
kendine bile yabancı
lâl olmuş dillerime dünyam

ırmaklara veriyorum kendimi
belli belirsiz izlerde arıyorum
gönlümün sırlarını

hiç durmadan koşuyorum
buldum ya düşsel dünya
yakınım
çok yakınım onunla
kendi yalnızlığımda

köşebaşları var önümde
habire dönemeçler
durup biraz soluklanmak iyi de
ben hep ardıma bakıyorum
dün bugün yarın çıkmazında

ırmaklara veriyorum kendimi
benden gidiyor birçok benler
acılar
gözyaşları
kuşkulu dünler
bunlara da buluyorum iğreti gerekçeler
gülerek bakıyorum olup bitene
ama
ne yalan diyeyim
bazen ağlıyorum ya kimseye göstermeden gözlerimi
bazen de gülüyorum için için

dedim ya
ırmaklara veriyorum kendimi
amacım
bulmak yitik umutlarımı
buluyorum ama
çokça da yitiriyorum
içimi dışımı encamımı
daha ötesi yarınlarımı

galiba tanıdık bu yüzler tam bilemiyorum
zaten bilsem de ne fark eder ki
sanırım ilk yaz akşamıydı
yitirdiğim anları nefes nefes soluyorum

hiç ama hiç ara vermeden
hani onulmaz acılar vardır ya
onları çoğaltıyorum durmaksızın
en gizli köşelerde
ölüm var ya şu bildiğimiz ölüm
onu görüyorum
iki kaşım arasında duruyor
doğrusu irkiliyorum
sızlıyor burnumun direği

ırmaklara veriyorum kendimi
bozbulanık sulara sellere
azgın dalgalar
çarıyor beni bir o yana bir bu yana
ruhum kanıyor
öylece karışıyorum hırçın sulara

bir de bakıyorum bir dağ gülü
kokusuyla karşılıyor beni
yeniden kucaklıyorum yaşamı
binlerce umutla
tutamıyorum kendimi
merhaba
diyorum
merhaba insanlara
merhaba dünyaya
yeniyorum tüm acıları
kara gözlü çocukların bakışlarında
bir de türkü tutturuyorum
neşeli mi neşeli
savuruyorum sesimi gökyüzüne

ırmaklara veriyorum kendimi
akıp gidiyorum koynunda
kimse
hiç kimse fark etmiyor beni

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/818155/kimsesiz-kalabaliklar.html>

Gecenin Falezleri

Gecenin Falezleri

yüreğinde patlıyor ya insanın umutları
te-ne-te gücünde etkisi

sonra
billur düşleri elinden alınmış bir kadın
gecenin falezlerinde yalnız mı yalnız
karanlığın ayarı bozuk
gece acımasız
birden
o kadın oluyor binlerce umut

sonra
yaş yerine insanın ayıbı damlıyor gözlerinden
savaşın ellerinde kalmış bir çocuk
birden düşürüyorsun onu yüreğine
hemen
çocuk oluyor kalbin

sonra
ah be kahpe felek diyor kemiksiz dilin
ah be ah
ölümü bile bin bir parçaya bölüyorsun
acının ellerinde kalmış eceller lime lime
ah be kahpe felek ah

sonra
oktavı yüksek figanlar dolduruyorsun
desibeli şaşmış sessiz çılgınlara
şimdi işte tam şimdi
ağız dolusu sövmek var ya
ah be ah
ince hesaplara teslim olan koskoca sevgilere yazık
hani şu kibirlenmeler
bir türlü başa çıkılamayan egolar
ah be ah

sonra
bütün bunlara
yani demem o ki alayına
çekeceksin zılgıtı
alacaksın ti'ye hepsini
işte birdenbire
dönüp küfür oluyorsun
işte ne diyeyim

sonra
şu mavi gök var ya şu mavi gök
ılgıt ılgıt doluyor içine
serin mi serin yüreğin
ohhh

yüreğinde patlıyor ya insanın umutları
te-ne-te gücünde etkisi

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822055/gecenin-falezleri.html>

Film Bitince

Film Bitince

sevda gibi çetindi bakışların
ne bende çoğaldılar ne unuttum onları
çoğu kez en son kadehimdeydiler
ya da
sahilde bi' cigara daha içişim
artık bakışların ırak ya benden
işte onca uzağım kendimden
bir türlü toplayamadığım bir yap-boz oyunu sanki yaşam
çok çekiniyorum çok bu oyunu oynamaktan
hatta korkuyorum
parçaları nasıl birleştiririm diye
birleştirsem de kokuyorum
elim ayağım titriyor
çünkü sen çıkacaksın karşıma biliyorum

hasret kadar uzaktı bakışların
bende kalmadılar ama unutmadım
çoğu kez en içli ayrılık şarkısıydın
uykularımı bölen sebebim

artık kır düştü şakaklarıma
nasıl da seyredemediğim renkli filmdi yaşam
bir cesaret edip de seyredebilsem
ah
bir seyredebilsem
biliyorum
film bitince sen çıkacaksın yine karşıma

ölümü tek geçerim de ölümü
nasıl
nasıl anlatırım yüreğime
elâlem bakışını

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827379/film-bitince.html>

Soma K m r yle

Soma K m r yle

 ek git hele ölüm
dolanma başımda baykuş misali
ben
tuz basarım yarama görmez misin
zehirler içerim avuç avuç
 ek git hele ocağımdan
giderken
Allah izin verirse
bir kürek kömür neyime
yüzüm düştü
gönlüm  okt  oyy oy
bir acı hoyrat  ığırırım
bir acı hoyrat
isyanım var
 fkem var oyy oy
yine
dönüp kızarım kendime bir de kaderime
avaz avaz
bağırırım kendi i ime
 ek git hele evimden ölüm
 ek git hele
artık bağlansın ayaklarım
tesbih  ekemesin ellerim
sadece bir kürek Soma kömürüyle
yüreğimi yakarım
oğullarımı kızlarımı
Al Bayrağa emanet ettim
kokuların çektim ciğerime
ben yanarım
ben kanarım oyy oy
sana n'ola ki güzel hemşehrim
 ek git hele ölüm
gölgeleme beni
gök yarılısın
delinsin yer inadına
isyanım sana değil ey Tanrım
beni
kula kul edene

şükrü BEşIKTAş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828869/soma-komuruyle.html>

Buraya Kadar

Buraya kadar

art arda dizilmişse kahırlar
acılar keskin hançerse
yüreğe saplanan
yolları kapatmışsa çaresizlik
sevdanın son feryadı da
düşüyorsa uçurlara
.....ayrılığı seçerim

kimsesizlik düşmüşse kalabalıklara esir
kahkahaların ardı arkası kesilmiyorsa
ben ağlarken
yorulmuş kalbime saklıyorsam sabrımı
bakışlarında ölüyorsa düşlerim
ve
ağzım doluysa en kahredici dualarla
.....ayrılığı seçerim

çok sevdiğim gönül buz tutmuşsa
kar yağmışsa üstüne
bakışlarım küskünse sana bakarken
hem yanıyor hem donuyorsam
uğruna baş koymak boşunaysa
ve
bir pişmanlıksa çokça sevmeler
içine tükürürüm bu dünyanın
diyorsa paramparça kalbim
.....ayrılığı seçerim

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832521/buraya-kadar.html>

Çat Kapı

Çat Kapı

hiç bıkmadı
bırakmadı
ıslığımda dolanırken beni
tanıdım
o ses senin sesindi

bütün söylenecekleri de
toplayıp götürmüşsün
bu kadar cimri miydi
ölesiye sevmelerin

alelacele bir avuç gözyaşı
ellerime bıraktığın

hangi yüzüne baksam
hicran
ah
yine hicran

gülümseyen geri dönüşlerine
sakladım yüreğimi

belki bir gün
belki bir gün
çat kapı
karşımda sen

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834512/cat-kapi.html>

Semaver

Semaver

okuruz her fırsatta
sansür kılıcını yese de kitapları
allâmeyi cihan sanmayın sankin bizi
eh cahil de kalmadık hani

kusurumuz var kusurumuz var
dostlara karşı
melek değiliz elbet
lâkin
şeytan da olmadık yaşantımızda
kimseye de etmedik
tövbe bir şeytanlık
en deli çağımızda bile

kaşığımızdaki aşu hep
emeğimizle kazandık
billahi her lokması helâl
elâleme atmadık kazık
etmedik bir nankörlük birine
gerçi bonkör de değildik ya
fakat
namert de olmadık bu âlemde
ve de
düşmedik asla namerdin avucuna

gönlümüz güzellere açtı hep
sevdiğ yandık
sevildik yandık
ama biz
söz geçirirdik kalbimize

semaver bizim
yüreklerimizi koyduk içine
usul usul demliyoruz keyfimizi
bizden merhaba
merhaba sadece insan olana

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840250/semaver.html>

ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİ

Özgürlüğün Bedeli

aydınlık için bir can daha düştü içimizden
hür yarınlara sevdalıyız ya

sarılıp da kalmışız
dar ağacına tutunan dala

bedeli çok ağır oldu yüreklerde
özgürlük
özgürlük buyusa

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840733/ozgurlugun-bedeli.html>

Hepimizin Mayası

Hepimizin Mayası

seviyorum gökteki kırlangıcı
yerdeki karıncayı
tarladaki ekini
bostana can katan dereyi

seviyorum dünyayı

alın teri
insan eli
sarmış her yanı
sokakları
evleri
fabrikaları
aklın gücü
aklın gücü
icat etmiş bütün makineleri

nasıl sevmem nasıl
nasıl sevmem insanları
insandan ya
hepimizin mayası

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844264/hepimizin-mayasi.html>

Ne Yazar

Ne Yazar

gönül gözü kapalı birine
şiiirler okusan şarkılar söyleyen ne yazar

kökü kurumuş bir ağaca
belki yeşerir diye
günde üç galon
su versen ne yazar

her dakika aynalara bakıp bakıp
yalnızlığını geçemezsin
ayna olsan ne yazar

seslerin sessizliğini
pencereden haykırırsan
açsan boydan boya telefonun sesini
öfkeni çalsan yerlere ne yazar

sığ sularda yüzüyorsun be gülüm
boğulsan
boğulsan ne yazar

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844884/ne-yazar.html>

Affedersiniz Siz

Affedersiniz Siz

bir çocuk ağlıyor avaz avaz
sorun hele
nerede anası

bin defa sarsan da bin defa
sargı tutar mı hiç savaş yarası

oysa
insan olan insanların dilekleri hep aynı
silahlar susmalı
sona ermeli savaş belası

dört kitabın dördünde de
bire duacıdır inasanlar
kitaplar
barışı sevgiyi yeğler
hoşgörüyü de buna ekler
hayır
diyebilir mi buna akli selimler

dursun savaşlar tutuk yapsın silahlar
ölmesin analar
ölmesin babalar
öksüz yetim kalmasın balalar
paramparça olmasın bakışlardaki gülüşler

ah ne olur çiçeği tükenmesin dünyanın ey insanlar

özgürlük değilse amaç
özgürlük değilse
hemen dağılsın ordular
toplansın kan kusan bütün pusatlar

hiç işinize gelmiyor değil mi
iki cihanı da para olan centilmenler

affedersiniz bayım
siz siz
siz
hem centilmenler
hem baronlar
koca dünyanın ciğerlerini yiyen arsızlar

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846399/affedersiniz-siz.html>

Haseten Selamlar

Haseten Selamlar

kirliydi elleri ayakları
kirliydi emelleri düşmanın
çığnediler
çığnediler
tertemiz Anadolu'mu

aziz yurdumun gözleri yaşlı
kan ağlıyordu kan
toprağı taşı

hiç ama hiç
dışarda aramıyordu ki kurtarıcıyı bu millet
durmadı öyle elleri böğründe
koydu ortaya tatlı canını
kuşandı
genç ihtiyâr cümle kız kızan
sandıktaki mavzerini

seher vaktiydi
ezanlar okunuyordu ülkemin semalarında

durur mu hiç yerinde hemşehrim
durur mu hiç Kemal Paşa
o hep
tümen tümen orduların başında

parolayı söylemişti daha Samsun'dayken

ya istiklâl ya ölüm

ey Tanrım
billahi yeryüzünde nasip olmamıştır böyle bir parola
başka bir ulusa

Mehmetçik'in Allah Allah nidası
yayıldı ovalara dağlara
tepetaklak etti yedi düveli
vicdanı kanlı düşmandan eser kalmadı
ensesine yedi silleyi cingöz emperyalistler
ardına bakmadan kaçan kaçana

yazar bunu tarihler
sorsana Dumlupınar'a

ey
önünde saygı ile eğildiğimiz şehit Mehmetçik
sana komutan olan Mustafa Kemal

bu muteber milletin
bu muteber milletin
sizlere sevgisi saygısı
ve de
hasseten selamı var

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855050/hasseten-selamlar.html>

Yılıkda Yaşamak

Yılıkda Yaşamak

ancak hayallerde vardır budaksız dikensiz yaşamak
uçsuz bucaksız çetin yolları bir çırpıda geçmek
ulu dağları delip de vuslata ermek
yakan kavuran hârâ rağmen çölleri geçmek
çat kapı görüşmek
hemen trenden inmek
güverteden el sallamak
kameraya çokça gülümsemek
bir vurgunun tozlarını savurarak kucaklaşmak

ne güzeldir el ele yaşamak

biri vardır işte bir vardır
resmini hep iç cebimizde sakladığımız
her ağaca adını yazdığımız
ah ne yazık ki
fırtınada devrildi o ağaçlar birer birer
geriye kırık bir ok kaldı yazık
sevenler iyi bilir
zordur sevmek
emek ister yürek ister
acıdır beladır
ama
baldan da tatlıdır tadı
şimdi servilerin uğultuları söylüyor şarkıları
bir de
yılıkya bırakılan günahlı yılları
bak bak dön de bir bak

ne güzeldir el ele yaşamak

bulutlar şaşırıp da eline düşünce fırtınanın
döner kara
düşer avuçlarımıza düşlerin beyaz kelebekleri
küskün kuşlar bile başlar dansa
kardelenler kucaklar bütün sevinçleri ilk ışıklarla
akıllara sığmayam yaşamlar birer birer çıkar masal evlerinden
gelirler uzak mı uzak topraklardan
Kırım'dan Balkanlar'dan Karakurum'dan
binlerce göz bakışıp gülümser uzak diyarlardan
yakışır insana yakışır kucaklaşmak

ne güzeldir el ele yaşamak

ıraqlarda ıssız uçurumlarda korkusuz yaban kuşları
tan vaktini çekip alırlar derin uykuların elinden
alacakaranlıkta yankı bulur sesleri
kına yaktırırlar göğü saran gecenin ellerine
bundandır ki
bundandır ki
arından kahrından anca anca ağarır şafağın yüzü
çıkıp karanlığın içinden gülmek ah gülebilmek

ne güzeldir el ele yaşamak

çocuklar yüreklerine doldurmuş yaşama sevincini
çerez niyetine
renk renk geçiyorlar henüz yunmuş gökkuşağının altından
riyasız ağızlarında avuçlarına sığmayan duaları

birbirine ulaşıyor tertemiz elleri
haydi Şimdi yürümek gerek yarınlara yürümek
ne güzeldir el ele yaşamak

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865838/yilkida-yasamak.html>

Farkında mısınız?

Farkında mısınız?

kendine huzurlu ülkelerde güneşler doğar gülerek her sabah
hem de her sabah hiç sektirmeden
huzurlu neşeli insanların üzerine

mutluluk ve sevinç yayılır besili bakımlı yüzlerden öteki besili bakımlı yüzlere

beri yanda
bir kuş uçuşu kadar yakın
bir kuş uçuşu kadar yakın diyarlarda
bir kâse çorbaya
bir lokma ekmeğe
bir avazlık uykuya ne canlar verir doğunun ortasında
çoluk çocuk kız kızan genç yaşlı
yok ki onların yarınları hiç umudu
kalmamış göz pınarlarında acıya da sevince de akacak gözyaşı
günbegün doğan güneşle
aynı korku aynı heyecan
demirden çifte su yemiş çelikten olsa da buna dayanır mı ki can
kan kırmızıya döner her daim alaca karanlığa bakan çakır bakışlar
gün batımının da farkı yoktur
karanlıklara boğulan gün doğumundan

sabah yeli korkak eser burada
utangaç mahzun
çünkü
barut kokusu götürür fesleğen bekleyenlere

göçmen kuşları hiç aramayın saçaklarda damlarda
vakitsiz göçmüşler
terk etmişler yuvalarını
dağılmış evleri barkları
artık işitilmiyor ki
kumruların leyleklerin Tanrı'ya duacı sesleri

ağaç
garip kalmış kendi heybetine hasret
koparılmış çiçeklerine yanıp kavrulmuş dallarına mahzun bakar
çok değil birazdan havanlar atılır roketler fırlar
yer gök
diller
bismillah demeden daha inim inim inler
asrın ayıbı cehennem ateşini aratmaz ki
yakar kavurur bedenleri
yakar kavurur yarınları güneşi arayanları

kahrolası cehalet kahrolası cehalet
çöker insanlığın üstüne üstüne
bulutlar su yerine dökülen kanları taşır doğunun ortasından
medeniyim diyen asrın uygar canavarlarına
yok ki gökyüzünün hatta bulutların ve hatta rüzgarların
bu nakilde bir suçu

nasıl bir dünya nasıl bir insanlık
kim kimden daha uygar
ya da

kim kime daha acımasız
nice bebeler
nice analar
nice babalar
doymayan galon galon hırslar uğruna
kefensiz girdiler kara toprağa

çok çetrefilli bir oyun var burada
korkarım gözyaşları hiç dinmeyecek yanı sıra akan kan da
kimler kazıyor bu dipsiz kuyuyu
kimler yiyor koca dünyanın ciğerlerini kimler
demek ki hak-hukuk diye diye sözde kalan sözü
çiğneyecek çiğneyecek medeni cibilliyetsizlik onca hukuku

vuruldukça vuruldukça
bembeyaz kanadı kızıla boyandı
farkında mısınız güvercin kalmadı
üstelik gagasında "zeytin dalı" vardı
düşüp ateşlerde kavruldu
yazık
barış öldü

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867280/farkinda-misiniz.html>

Yüreğimdeki Deniz

Yüreğimdeki Deniz

titrek bir mehtapta biter bütün ıvecen düşler
iyi bilirim martıları
iyi tanırım onları
şimdi hepsi döner denizden
gelir bir muteber haberin
selamın ulaşır yüreğime sular kadar serin

sıkı sarılır gün batımları solan kızılığa
giden yelkenlinin önünde
ufkun suları öptüğü an
biter bütün umutlar
sır dolu bir özlemdir
denizin seslenişi bu akşam

güz akşamlarında yağmurlar koşar denize
nar çatlağı
nar çatlağı bendeki
bir hoyrat dalgayla kopar zaman
aya sarılır bütün bulutlar
binlerce
binlerce yıldız dalar sulara
çoşan dalgalar sığmaz bakışlarıma
işte o an
hemen deniz olur yüreğim

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871765/yuregimdeki-deniz.html>

Fitrat ya da

Fitrat ya da

yerden topluyor bir kadın
devrisi gün yabana saldığı yaşamını

sözlerin perişanlığına iletilerin erişimsizliğine
türkülerin çaresiz kalışına hiç ama hiç aldırıyor

yüklü bir buluda kitleniyor bakışları
yağmuru beklerken

ışığa hasret alacakaranlık biterken uçurumun başında
kimse
ama hiç kimse bilmedi
biraz önce bir babanın
onuncu kattan
ölmeye niçn koştüğünü

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874199/fitrat-ya-da.html>

Çocuk ve Barış

Çocuk ve Barış

ey çocuk
yarın
sabah güneşi konacak gözlerine
yüzün ışıltılı
ezgilerin o enfes tadı dolacak gönlüne
bir kiraz fidaniyle büyüyeceksin ovalarda
çayır-çimen üzre
koşacaksın özgürce

ey çocuk
kara toprak seninle yeşerecek
kan düşmeyecek üzerine
doyacaksa eğer doyacaksa susuzluğa
baştan başa ıslanacak senin terinle
ayaklarının bastığı yerden
tertemiz umutlar fişkiracak

ey çocuk
haydi durma sev bütün insanları
sev ki yüreğin çözülsün
sev kendi özünü
sev bütün sevenleri
kavuşsun buluşsun gönüller
sarı siyah beyaz demeden
dillerini dillerini bilmeden de
bilmeden
sar kucakla insanları
ayırma insanlardan kartalı karıncayı gülü akasyayı

ey çocuk
karanlık geçmişini insanlığın hem de ayıbını
göm derinlere
sakın ha
kirli sayfalarını deşme zavallı tarihin
kime yararı olmuş ki ocağı sönesice intikamın
nefretin kinin kibirin
sil süpür kalıntılarını kalmasın yarınlar için hiçbiri

ey çocuk
ertelemeyen hemen
hemen yarın sabah
ağzında zeytin dalı güvercinleri
sal gitsin masmavi semalara
güvercinler kanat vurdukça
barış yayılsın yarınlar için dönen dünyaya

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875379/cocuk-ve-baris.html>

Yüreğime Tutsak Çıglıklar

Yüreğime Tutsak Çıglıklar

düşmüş
gecenin koynundaki bütün düşlerim
gözlerin yerleşiyorken yüreğimde

düş kurmak boşuna sensizlik ıssızlarında

sığlarında gönlümün
öncesi daha öncesinde sorgulayan tutkularım

yağma edilmiş semtlerim yenik mi yenik
kentlerim suskun

yürüyorum adım adım
ivecen tabanlarımın inadına
ayaklarım çok çekingen ama çok çekingen

sen gidiyorsun ya
demek yolcusun dönüşsüz
bende kalansa sadece perakende susukunluk

kırgınım küskünüm her gününe hercai çağımın
sıkıyorum yumruklarımı
acımasız günlerin yüzüme savurduğu soluğuna
duvarların sessizliğinde tıkanıyor gücüm

esir edilmiş onca feryadım
yer almış parsel parsel ömrümün içinde

kapkara kapkara her yer
üşüyorum
yürüdüğüm bütün sokaklar inadına yangın yeri

gidiyorsun sen adım adım
sarılıyorum gecenin soğuk bedenine
o an tiz bir çıglık
haykırıyor yüreğimde

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877057/yuregime-tutsak-cigliklar.html>

Yaşam

Yaşam

sessiz düşlerin avaz avaz haykırışı
başı dumansız dağların son feryadı
bütün sevgilerin bileşkesidir yaşam
sen ne dersen de

iz bırakan zamansız hoşça kallar
ılık gözyaşlarıyla ıslanan kâğıt mendiller
anıları boş ellerde kalan acılardır yaşam
sen ne dersen de

sinsi yalnızlıklar kol gezerken kentlerde
çare yoktur yüreklere çöreklenen eleme
bu yüzdendir ki
kırılan kalplerin son feryadıdır yaşam
sen ne dersen de

acılar can çekişirken göz pınarlarında
boşluğa düşen yıldızlar söndürür mehtabın yüzünü
umutların sonu olur bütün bekleyişler
kara kapkara gün batımıdır yaşam
sen ne dersen de

bazen güvenilen dağlara kar düşer ansızın
işte o an
yüreklere yeşeren hayaller solmaya başlar
şaşıрма seni yerden yere vuran dalgalardır yaşam
sen ne dersen de

gemi azıya almış yağız ata nasıl güç yeter
teslim olunur toza dumana ancak
ellerden uçup giden umutlardır yaşam
sen ne dersen de

ölüm haber vermeden gelir evlere ocaklara
gözlerde yaş dudaklarda ses boğulur
bozulur bağlar lalezarlar tarumar olur
hıçkırıkların boğazda düğümlenişidir yaşam
sen ne dersen de

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886389/yasam.html>

USANDIK

Usandık

usandık be içi boş sözlerden
atan tutan nutukçudan
yevmiyeli şakşakçıdan
ille de angut dinleyiciden
biz aslında kirli bir kaynaktan beslenen
yalanlardan usandık

usandık riyakâr dost meclislerinden
gıcık kahkahalardan
hatırsız gönülsüz söyleşiden
yabancidan ziyade
"yabancı" eş dosttan usandık

usandık çaresizi meze yapan köstebek yandaştan
ona şuna yaltaklananlardan
avuç açtıran gidişattan
çözüm olmayan yalvarışlardan
vallahi usandık

usandık makineli yaşamdan
uzantısı sanal aşktan
onun rezil medyasından boyalı magazininden
hastalıklı üretkeninden
vesairinden vesairinden
billahi usandık

usandık işbirlikçi ihalelerden
her işi kitabına uyduran azgın bürokrattan
"adamlık" özürlü müteahhitten
imza yetkilki ama kıt görüşlü çapsiz mimarından
hesap bilmeyen
arkasi kavi ensesi kalın kemiksiz mühendisten
ve
bunların depremlere "tuş" olan konutlarından
nasıl nasıl usandık

usandık kirli kara siyasetten
terelellim politikacıdan
"demokrasiyi" araç yapan çok renkli söylemciden
hâlâ masal üstüne tevatür anlatan demogogtan
ne yazık ki
masalı da tevatürü de yedikçe yiyen cingöz akıllılardan
çözümsüz kısır döngüden
usandıkça usandık

usandık doyurmayan sıldan
süründüren gurbetten
bizi ona buna mecbur eden mizansız gidişattan
of aman usandık

usandık görgüyü utandıran haberleşmeden
gerekinde işlemeyen telekominikasyondan
kafasına göre takılan
amansız "baz" istasyonlarından
olur -olmaz yerde "aluuuu" diyen
okumuş ya da okumamış fark etmez medeniyet yoksunundan
çok ama çok
hatta

çoktan daha çok usandık

usandık akordu bozuk sazdan
yalaka sanatçıdan detone şarkıcıdan
nota bilmeyen bestekârdan
kendini çok acar şantör sanandan
ben de şantözüm diyen kokana ile kikirikten
ben sizlere bi' şey diyeyim mi
biz var ya biz fikrimce
ezgi kirliliğinden usandık

usandık öz diline "el" olandan
ulusuna "yabancı" durandan
soğandan çıkıp da kabuğunu beğenmeyenlerden
sosyetik yozdan
ayaklara düşen ayakçılardan
karizması çizik züppelerden
hasta ruhlu karışık huylu sanatçılardan
entel takılanlarla dantellerden
dildeki kirlenmeyi "matah" üstünlük sanan
iki yüz elli gramlık Batıcıdan -Doğucudan
utanarak usandık

usandık maksatlı reklamlardan
teşhir seven teşhirciden
ona gaz veren "iyi aile çocuğundan"
onun kadrajından civık kamerasından
beyni kirli patronundan
kafadan kontak yönetmeninden
illallah usandık

usandık
kadavrayı görünce altını ıslatan haybeci tabipten
para için gide gide küçülen hekimden
yeteneksiz pratisyeninden kaşarlanmış profesöründen
bir de fırlama doktorundan
üzülerek usandık

usandık
oynak namus bekçilerinden
kendi ırzı döşeklere düşmüş zamane namus düşkünlerinden
iğrenerek usandık

usandık terazinin dengesini bozandan
hukuku "guguğa" çeviren fetbazdan
vicdaniyla cüzdani arasında gidip gelen arsız yüz­süz yargıçtan
kahrolarak usandık

usandık be Beşiktaş'ım
boş laf edip duruyorsun
icraatta neden yoksun
biz de senden usandık

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886553/usandik.html>

ÜŞÜYEN ALLAR

Üşüyen Allar

iğreti bakışlarına tutsaktı dakikalar
gidecektin sanki
emanetti duruşun
ürperiyordun
"kırmızı gülün alını " boyuyordu eski bir radyo
radyo tedirgindi
radyo allar içinde

söylesene
allar allandı mı

yok yok soğuk değil hava
soğuk bizim yüreklerimizde

hemen yanibaşında orada alelacele
dar bir alan buluyorum
ekleniyorum yörüngene
gözlerin gözlerime tutulsun istiyorum
bak
görerek bak diye sufle veriyorum
inciler diziyor gülüşün
sen gelincik tarlasından geçmiş gizemli kadın
leylak kokuyor tenin

beri yanda genç sazende
"her gün ağlasam yeri var" diyor

söylesene her gün ağlatalım mı

birden her şey aslına dönüyor
kendisi oluyor bütün hayaller
ırmaklar kendisi oluyor
ova kendisi
kendi mecağında gidiyor umutlar
ama

toprak yol yorgun
fakat yine de uzanıyor ayaklarımızın altında yürüyelim diye
hemen önümüze toprağı saramayan kökleriyle
yaşlı bir ceviz ağacı devriliyor
beride

kart ve çirkin bir çakır diken
batmak üzere tutuşan ellerimize
birden ırmaklara akıp giden yağmura dönüyorsun
denizlere ulaşıyorsun ummanlara
dalsam derinliklerine
biliyorum vurgun yiyeceğim
korkularım var
zıpkın ucunda bana karşı duruyorlar
hayallerime saplanıyor hayallerin
ne çare ki çok uzaktasın
ısrarla işte ısrarla
"bugün benim efkârım var" diyor sazende
söylesene bu efkârlar niye sahi niye

salsaydık keşke sesimizi asumana
gitseydik yüreğimizin peşi sıra
sana şarkılar söyledim makamı uşşaktan

ya da
bir bağ evinin bahçesinde tutuşup el ele
öylece bırakıp her şeyi
unutup dünyayı
sat anasını dünyanın be
ah keşke sat anasını

"kırmızı gülün pürçeği /yâr önümde oynar köçeği"

yok yok soğuk değil hava
soğuk bizim yüreklerimizde

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887959/usuyen-allar.html>

SEMAVER TERLEDİ

Semaver Terledi

eylülde düşlerimizi konuk edelim unutturma

ben Fransız kalırım bakışırsak göz göze
suareye alırım biletimi film sessiz yalnızlıkları kucaklar
yeryüzündeki bütün beyazlar da ölümlüdür yaşları genç de olsa
bekle abı hayat bulunur şairler göçmüştür çoktan
kulvarların galibi hep siyahiler
Bedeviler hariç

caddeler bulvarlar depreşir tutuşursak el ele
bilindik yerleşkelerde toplu katliamları çoğaltır evrensel mülkiye ilmi
bekle o an bilginleri
yok yok
tek yanlı bilgeleri
taşlayabilirsiniz şeytan taşlar gibi
sufilerin de günahı çok ya
güzeldir her şeye rağmen yaşamak
sen zaten güzelsin bana be nar çiçeğim

unutturma erkenden uyandırmalıyız şafağı

işmar edersen eğer bu sevda can bulacak
şimşeğin çaktığı andır hemen göz göze kalmak
çok ulvi bir tutkudur ata bağlılık
mesela seni sevmek gibi
oysa son derece normaldir kantarmanın köpükler içinde kalması

kariştirme şimdi bilinçaltını
hiç zamanı değil hiç Freud'a inanmanın

aklında olsun artık demode oldu duvarda halı

bana bir dokunursan bir dokunursan yanarım biliyorsun
kim bilir sayfa sayfa yazarım çoğu senin için
yalanım yok şunu iyi bil ki
çok gezdim gülistanda ama yüreğimdeki gül hep sendin
bu sevginin ya destanı yazılır ya da kartal pençesinde son bulur canı

gel haydi semaver terledi
çayları koy da içelim

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/889728/semaver-terledi.html>

İLK SEN OL

İlk Sen Ol

dağın öte yakasından geldik yürüyoruz suya karşı
fikir çok bizde lâkin homojen değil
yine çok ince düşünüyorsun
korkarım üşüteceksin diyor iç sesim

ilk sen affet ki saygın olduğun anlaşılın derdi dedem
hatta
ilk özür
ilk merhaba senden olsun

dürüstlük çoğu kez kaybettirir ama
yastığa koyunca başını kırk tilki dolaşmaz aklında

zaten bütün insanlar dürüst ve yürekli olsa
kahramana gerek kalmaz ki

ne güzeldir âleme mum olmak
ancak ışık saçmak için de önce yanmak gerek

hiç çabalama gökyüzü hiç
çünkü vatanım kadar ağlayamazsın

şimdi bütün masalları tam orta yerinden bölüp bölüp kendime anlatıyorum
atıyorum işe yaramaz ayrıntılarını
değiştiriyorum tevatürleri
gülistana dokunma diyor padişahın soytarı
soytarıyla merhabamız var kırmam onu

acele et bekletme geceyi bekletme mehtabı diyor iç sesim
denizin koynuna sığınmak için koşuyorum sahile
suların aynasında gülümsüyor ay
toprağın besleyen koynunda
binlerce binlerce tohum çatlatıyor kabuğunu
fesleğen kokusu doluyor havaya

soğuk kış geceleri çok soğuk ah
senin bakışlarını içiyorum yudum yudum ihlamur niyetine

yarın bayram
biliyorum davullar zurnalar çalacak
ben
babamın mezarına bir avuç dua bırakmalıyım
bir avuç dua

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893167/ilk-sen-ol.html>

TOPLANIN

Toplanin

sanki ölü toprağı serpilmişti soğuk denizin üzerine
hiç kıpırdamadan duruyordu martıları kucaklarken
anneler babalar çocuklar ve de ahali sıradan
kimi de gösterişli elbiselerini giymişti çoktan
herkes ama herkes
hatta ahrazlar sağırlar körler günahkârlar bıçkınlar aşifteler
şerefsizler şerefliiler
şıracılar dondurmacılar gervrekçiler
inananlar ve de inanmayanlar
kentten köyden dağdan ovadan ırmağın öte yakasından gelmişler de
kötüye tutsak meydanı doldurup bağışıyorlar
kötü
alkışlar çığlıklar içinde geçiyor hep mağrur ve kibirli
ne de tirancaydı duruşu bakışı tarihin içinde kalışı
öfke hırs entrika tamah ne de çok yakışıyordu ona
binlerce on binlerce cesede basıyordu zalim ayakları
bu hiç doymayan fasit daire yeniden yazmak için tarihi
yağlı iplerle
adressiz kurşunlarla
kim bilir asri giyotinlerle
aman Tanrım
cellatla yüz yüze kalmak ne feci
örtün ne olur çaresiz bakışları
elleri arkadan kelepçeli sıracalı generalin gözleri bağlı
sabaha karşı infaz var yine
general gece bitmesin istiyor
oysa
gün ağarmak için sabırsız çok sabırsız
ne çare ki gün ağacak
şimdi işte şimdi tek nefeslik cigara içimi bile binlerce yıla bedel
attan düşmek yorgan döşektir derler de
Tanrım ille de
eşekten düşürmesin yine de yüzlerce yüzlerce hırsına yenik düşeni
Tanrım sonuç ne feci
erkenciler yollara düştü bütün ışıklar titriyordu
ahali ürkek ve korkaktı kursaklarına iki lokma bile girmemişti
aç bilaç kaldılar günlerce
neden bunu haber yapmadı ki haberciler
gazetelerde tek satır bile yoktu güne özgü
yüzlerce bakış
yüzlerce yüz doğacak ışığa bağladı umutlarını
oysa akıp giden dakikalar hiç oralı bile değildi
aldırmıyordu yorgun düşmüş solgun bedenlere
ben kendimden bilirim elden yaddan yabandan gelene katlanır can
eğer dost ise dost
acı da söyler insana
lâkin
Brutus'tan beri anlamlı bir ders var bütün dostluklarda
her akşam dolardı sahildeki çay bahçeleri insanlarla
ara yerde parklara de ki kuytulara gidenler olurdu elbet
kime ne koklaşacaklar belki

ne güzeldi kahkahaların görünüşü yüzlerde bakışlarda
kimsenin ama kimsenin
aklında yoktu korku yoktu ölüm
bir anda vurgun yedi gökyüzü kan ter içinde kaldı toprak
kentın kalbine düşmüştü saldırının öfkesi
kitap okuyan heykel bin yıldır orada okuyordu elindeki kitabı
o da korktu
kent korktu
ölenler zaten öldü de yaşayanlar işte onlar ölmeden öldü

sözüm ona sorumlu insanlar gelip masalara oturdular karşılıklı
konuşmalar konferanslar kulisler
günlerce aylarca sürdü

ben de bilirim bir varmış bir yokmuş diye başlar bütün masallar

ey artık kendini tükettikçe tüketen insanlık
yüzünün resmini görebiliyor musun bütün ettiklerinde
ne olur şunu iyi anla ademoğlu/ademkızı
dünyanın tadı tuzu dünyanın tadı tuzu fitratta değil
sende
senin hümanist ferasetinde

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905323/toplanin.html>

Burası Çanakkale

Burası Çanakkale

bekleme vakanüvis
düş şu tarihi ders almayan tarihe
bin dokuz yüz on beş yılının on sekiz martında
destan yazdık biz yine

huzurlu değil mutsuz değil Çanakkale'nin suları

kendine gel bre gafil yedi düvel
Mehmetçik
Mehmetçik diyorum nasıl verir sana bu toprakları
top atsan art arda
havan savursan gülle gülle
kurşun salsan göğsümüze acı yel misali
şunu iyi belle ki
yine de geçit yok sana

ellerimiz tetikte gözlerimiz topraklarımızın radarları
dalgalar ağlayarak dövüyor sahilleri

Allah! Allah! diye başladı cengimiz
Allah ! Allah!
er meydanında yoktur bizim dengimiz

geçilmez bu sular iyi belleyin
geçilmez Çanakkale artık anlayın

ey tarih bunu majüskül yaz çünkü tanıksın hepimize
biz bir alay faniydik öldük vatan için
helâl olsun kanımız
helâl olsun canımız

Mustafa Kemal "ileri" der de
durur muyuz hiç yerimizde
fırladık siperlerden birer birer
sırtımızda yüklüydü memleketin arı namusu
bundandır ki hiç önemli değildi canımızın muhasebesi
Seyit Onbaşı kucaklamış iki yüz yetmiş altı kiloluk mermiyi
sürüyor namluya
neferler zabitanlar koşuyor bataryadan bataryaya
yer gök inim inim inliyor billahi
art arda Boğazın sullarına gömülüyor "kraliçenin " gemileri

Anafartalar çırpınırken can can diye
Mehmetçik azimli ve de kararlı
uzak diyarlardan gelen müstevlinin yüzüne tükürüyor sözde uygarlığını

gör koca dünya gör olup biteni
canı pahasına yürüyor düşman üstüne kınalı Mehmet'im
kınalıların hepsi sana emanet ey Tanrım!

biz özgür doğduk asılarca
özgür yaşadık
buna
Altaylar Karakurumlar Balkanlar Anadolu tanık
billahi istiklâlimizi kaptırmadık yada - yabana
şehit düştük de şehit üstüne
vakanüvis bizi işte bu hâl üzere yaz böyle duyur cihana

bakın hele

izansız ciğersiz emperyalistler
geçebilirsiniz belki Cebelitarık'ı Bering Boğazı'nı
hatta koskoca okyanusları
ancak
asla geçemezsiniz Çanakkale Boğazı'nı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910335/burasi-canakkale.html>

Oluyor Böyle Şeyler

Oluyor Böyle Şeyler

ne dersen de dönüyor işte dünya
esiyor yeller oluyor böyle şeyler
kabuğunu çatlatan böğrölce bize gülüyor

kimi arıyor isabetsiz sözlerin yabanın şafaklarında
ben umutlarımı kaybettim akıp giden yılları da

biliyorum bütün nesnelere birbirine uzak
birbirinden ayrı
biz bizeysel ancak bir araya geliyor her şey

şimdi gidip bir türkünün ellerinden tutuyorum
yorulmuşum yine sevda döşeklerinde
gözyaşların ne arıyor ne arıyor avuçlarımda

bilemeyiz ki ne kadar hüznü ayırmak gerekiyor yarınlara

bakışların soğuk ellerin kuru dal
gözlerindeki ürkek bir çiçeğe odaklanıyorum

uzanıp kara dut alıyorsun dalından
nar çiçeği düşmek üzere diyorum duymuyorsun

kasvetli bir bulut örtüyor gün batımını
sana sesleniyorum hiç tınmıyorsun neden

ah be gülüm
gergefin ellerindeyiz nakış nakış
farkında mısın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911374/oluyor-boyle-seyler.html>

Dünyanın Öte Ucu

Dünyanın Öte Ucu

yürü durma yürü
yüreğinde büyüttüğün sevgiyle yürü
kucakla ırmakları alnına koy çoban yıldızını türkülerle yürü
çocukların kalbiyle yürü

güç sende sabır sende hikmetli marifet sende
yürü hiç durmadan yürü
dane peşindeki sığırcıklar ılgıncar dolu dallar seninle
yürü ki
yüreğinde tazelensin büyüsün dostluklar

adımların korkusuz
ellerin toprağın damarlarında derman kuşkusuz
yürü durma yürü
nasıl kavuşur ki aydınlıklara yerinde sayan

sen yürüdükçe yakınlaştı bütün uzaklar
dünyanın öte ucundan yine mektubun var

yürü durma yürü
birbirine yürüdükçe insanın ışıldıyor yüzü

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/918933/dunyanin-ote-ucu.html>

Minnettarız

Minnettarız

çocuklar sevinçlerini bağladı sarı mavi uçurtmaların iplerine
saldılar gökyüzüne
horoz şekerleri vardı ağızlarında
ellerinde dilli düdükler
kâğıt helvalar
elma şekerleri
hepsinden tatlıydı gülüşleri

salıncaklardan taşıyordu çocuk cıvıltıları
temiz gülüşleri güzel düşleri

kentler kasvetli olsa da
lunaparkları şıkır şıkır avize sanki
çocukların
gondollarda kaldı dünyaya açık kalpleri

dönme dolaplar döner ha döner
hepsi telaşlı hepsi neşeli
götürün götürün gökyüzüne bütün çocukları
ulaşınlar yıldızlara
paylaşınlar sevgilerini sevinçlerini
paylaşınlar hesapsızca

samanyolunda konaklasınlar bir süre
gün gelip herkese "güle güle" diyecek ya yerküre
aya el sallasınlar uykudan önce
yarın bayram
bayramlıklar yanibaşlarında
ruga pabuçlar yastığın altında
minnet borcumuz var ya Ata'ya
o hep akıllarda gönüllerde

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919249/minnettariz.html>

AHLATIN DALLARI

Ahlatın Dalları

bir çocuğu ağlatırsan eğer bir çocuğu
hemen intihar eder o beyaz martı

ah
nasıl üşüdüüm nasıl nefessiz
yaşlı bağlama ustası doladı yüreğimi sazın tellerine
var biliyorum
hepimizin yaşamında var örümcek ağları

ben öylece kalakaldım senin bakışlarında
bakışların öye sıcak
öyle güneş işte

diz çöküp serin ırmaklar serdim yollarına
sen çık aradan deniz burcundan olan kadın
var git var git ummanlarına

bir pelit küsmüş kendi dalına
düşüyor toprağa
toprak gani gönüllü
bin bir ikramda bulunuyor pelide

ben
çocuklara çocuklara açtım kollarımı
onların gülüşleri umutlarımın amentüsü
kardelen bakışlı
kardelen bakışlı gözlerin son bulduğu
o karmaşık haritalara
kara kapkara bir çığık gibi düşer
umutlarını yitirmiş çocukların yarınları

sen nasıl bileceksin ki nasıl karaya vurmuş bir adanın derdini
çiçeği
niye niye didikleyen arının öfkesini

görmüş ya görmüş ya toprak bulutların gözyaşını
yeniden
yeniden yeşeriyor ahlatın dalları

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925706/ahlatin-dallari.html>

O MEVSİM

O Mevsim

ben o mevsimde kalaydım ah keşke kalaydım
sırrımızı söylemiştik uç uç böceklerine
bize göz kırpyordu bütün yıldızlar
sana baktıkça
gözlerim ışıyordu
ah keşke ben
ben o mevsimde kalaydım

atlarımız vardı akıtmalı sekili
ılgıncar ağacının duldasında yarıştırdık yele karşı
sen doru attaydın ben yağız ata binmişim
Acem kırbacı ellerimizde atlarımız emre amade
sen ve ben
yalnız
işte o an dört nala atlarımız

hayal miydi ne
sanki bir vardın bir yoktun
az önce az önce
o tren geçti içimden
ılgıncar dalının altındayım
ya sen

sığırcıkların biri geliyor biri gidiyor
çiçeği bol ılgıncar dalına
ben mendil salladım
sen miydin yoksa tren miydi giden
hiç bilemiyorum

ben hep buradayım
ya sen

duyduğum kapı zili değil ki
tren düdüğü
tren düdüğü
neyse
treni bırak
geç geç treni geç

çiçekler var ya çiçekler
al al kiraz olmuş
ben ılgıncarın altındayım atlarımız terkili
ya sen

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/930647/o-mevsim.html>

ÜÇ ÖĞÜN ALACAĞIMIZ VAR

Üç Öğün Alacağımız Var

gerçek öykülerin içinden geldik biz
yalan bakışların uzağında
sözgelimi madımak zamanına eremedik
ilgit ilgit yelleri bölüştük bulutları icarsız sevdik
yağmur indi üstümüze
deniz dolanıyor ayaklarımıza ama yağmur ürkekti
toprak çok bekledi

dumanlı başımızda elbet merhamete de yer var
hiçbir kitabın ön sözünde de son sözünde de
beyazın siyaha yeğ tutulduğu yazmaz ki
bunda tarihin ne yamuğu var ki tekerrürden ötürü
tanrılara kurbanlar keserken hesapsız günahsız insanlık
acımasız serseri mermiler bitmeyen birer ağıtken evlerde yüreklerde
tüm haşmetiyle dolaşır başımızda o sıcak sevgi
ki
uçurtmaya baş attıran çocuk gülüşü gibi saf
indikçe derinlerine içinde ne ince anlamlar ne ince anlamlar
madde ile mânânın uzlaşamadığı yerde
üç öğün alacağımız var

hay huy deyinceye dek alışılır her alışkanlığa
oysa mucize beklemek ne saflık
işte şimdi kimsiz kimsesiz saatlerde tükür yaşamın ta da alınına
kaç
koş deli danalar gibi
es artık be es en amansız rüzgârların üstüne üstüne
kopmadan kıyametin ipi
önünü kesmeden bütün safsatalar
şeytana teslim olmadan en saf şarkılar
kopar artık kopar pırangalarını

kimse kaşından gözünden ötürü üstün değildir kimseye
öyle çarpılacak bir yanı yoktur kimsenin erinecek bakışları
ki burada başlar sevginin oluşumu
yani demem o ki
yani şimdi
yani tabi
yani yani diye başlıyor ya bölük pörçük kısa kısa cümlelerin coğrafyası
açıkçası
darmadağın etmenin ne âlemi vardı şimdi
en günahsız bakışları

haydi gel insan yanım
gir kalbime kucakla şu koca dünyayı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940009/uc-ogun-alacagimiz-var.html>

EYVALLAH

Eyvallah

demıştim sana benim umutlarım hep karakalem
bu yüzden hiç aramadım rengarenk renkleri
fakat düşen her takvim yaprağında asılı kaldı düşlerim
ivecen değildim ancak geç de kalmadım
belki
belki değil itiraf ediyorum düşlerime sığamadım bir türlü
hiç beklenmedik anlarda
anılara döndüm sırtımı
nar çiçeği düşüyordu dalından
bilmiyorum kaç kara kedi geçti aradan
kaç tren el salladı korkularıma
boş ver gençliğim
toyluğum boş ver
bir nefes daha çek son sigaradan
biz nerede kalmıştık ki yarınlara
devam
devam yaşamaya devam
ben yalnızlık arıyorum sorgusuz sualsiz
haydi ayrılıklar da bende kalsın
ama pişmanlıklar
dün bugün yarın
kiminse onun olsun
sadece onun olsun

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941877/eyvallah.html>

Sen Söylersen

Sen Söylersen

gün olur yürüdüğün dost kaldırımlar kaçıp sığındığın balıkçı kasabası
korkuların olur hep
kurumuş bir kahkahayla cigara üstüne cigara yakarsın neden

hiçbir silah asla saygıdeğer değildir
asla onurlandırma öpüp başına koyma sakın
kimbilir sen yenik düşebilirsin kimbilir vedalar daha haklıdır
bir başınaysan üstelik yüreğin titriyorsa
gez göz arpacık diye nişan alsan da
yine kendini vurursun

akşamların tarumardır da sabahlarını bir toplayabilsen
her karanlığın bitiminde başlar aydınlık
ah bir konuşabilsen var ya ıştır yüzün ıştır bakışın

benim seninle aramda sadece iki kelime var
sen söylersen eğer aşka döner

dokunma gitsin unutturan uzaklar
bana bağışın olur bu af

gecelerden kalan bir sahipsiz mehtap
yorgun üzgün biraz da hüzünlü
hiç dokunma buluşmalara
başıboş üşüsün bütün ayrılıklar
baksana yasalar bile hemencecik ayırıyor gönülleri
ama hiç aldırma
her çocuğun masalı ancak kendi hayalini süsler
bir de bakarsın ki aşk
sevenlerin yüreklerinde hançer yarası

söylesene böyle bir haykırışa çılgılık yeter mi

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944320/sen-soylersen.html>

KARARLIYIM

Kararlıyım

yolladım dünyamı gönderdim yüreğimi yorgun bakışlarımı
hırçın bir çantaya doldurdum bütün umutlarımı
tuşlara takılı kalan başıboş iletilerimi

alıp gideceğim başımı
çantamda yer var karanfillere durgun ortancalara
yağmur yemiş yoncalara

saklambaç oynayan çocukların çığlıklarını
yarenle içilen bir fincan kahvenin hatırını
ilk kez el ele tutuşan sevgililerin acemi tutkusunu
sığırcıklara dane veren yaşlı adamın yaşam sevdasını
alo diyen dostun muhabbetini
bir annenin kızına mantı yapmayı öğretmesini
sıcak sımsıcak türkü tınısını
doldurdum çantama

yetmedi

bir pezevenğin maksatlı gülüşünü
orosbunun arlanmaz kahkahasını
yol kesen tinercinin arsızlığını
gece gece nara atan arsızın densizliğini
beş can alan katilin pişkinliğini
vapuru kaçırmak istemeyen kadının tez canlılığını
bir ananın oğlunun tabutuna sarılışını
en önemli noktanın gözden kaçışını
kesin kararlıyım
bırakmam sizin çatal dilli dünyanıza çıplak yüreğimi

alıp gideceğim
alıp gideceğim başımı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944718/kararliyim.html>

Kayar Usulca

Kayar Usulca

üzerimde selâmı vardı onu sizlere bıraktım
şimdi yakın bütün kimliklerinizi
sadece insan olun bu yeter

dünkü yarınlar örterken erteleri
sabrın koynuna saklanan aydınlığı görmemiş gözlerde
çetelesi tutulmayan bir gidiştir o ince yol

çok değil daha dün bakışlarında saklıyordum toyluğumu
sesinin oktavına kapılıp
dilin tadından alıyordum yaşama gücümü

çok değil daha dün yere düşen sözleri bir bir toplayıp
yüreğinin en sıcak köşesine çağırıyordum
ne güzeldi bende kalan gülüşlerin

yorgun düşmüş susuz kalmış canımı doyuruyor umut
arka çıkıyorum sessiz kalmış sessizliğe

olmalı çocuklar gibi olmalı keşke büyükler
çocuklar ki yüreklerde oluşan mutluluğun ilacı

artık yerde de gökte de yok
dualara açılan ellerimizdeki derman
..... devran senin elinden eleman

binlerce kuru ve çatlak bakış umudu besler gözlerinde
ah öylece asılı kalır dallarda boynu bükük yarınlar
kayar ellerden gün usulca
kayar usulca

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970369/kayar-usulca.html>

Asılı Duruyor Yelkovan

Asılı Duruyor Yelkovan

toy yıllarımızdı bilemedik işte
bütün değerleri x'se verdik
yazık

sesini iyi tanırım sarar yaralarımı
izi var hâlâ
nar çatlağı kanıyor sanki
aynı şarkıdayım çok özlüyorum

gramofon bizim için çalsın
zemheri bile kesemedi ki sesimizi
aklından o şiiri tut
bırak izi kalsın sende

yüreğim tutar ellerini
ellerin mızrabın tutsağı
gözlerim gözlerinde asılı duruyor
anlatıyor her şeyi bir bir
aklımdakini
kalbimdekini

doldur kadehleri anısı olan şarkıların sesiyle
sus bu kez hiç konuşma
sorma
ne nasıl diye
gel teslim olalım o şiire

erteler mi yoksa sesin mi bilmiyorum
iyileştirecek yaraları
daha geçmedi ki acılar
eşitlenmedi ki x'ye
arada kaldı onca zaman
öylece asılı duruyor yelkovan
oysa günler sabırsız
özlüyorum seni
hepsi bildiğin neden

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973103/asili-duruyor-yelkovan.html>

Ara Name

Ara Name

kaygılı telaşlı ama umutlu koştum hep
ak ve karanın içinden geçtim
dilim bir türkünün peşindeydi bakışlarım herkese "merhaba"

koşmak ulaşmaktı gönüllere koştum

maviye bakmak ne güzel su ne güzel
gemileri yelkenlerine kavuşturmak ne güzel

barış şarkılarını birlikte söylemek daha da güzel

ah bir yok edebilsem savaşı keşke
ah keşke kardeşim

şimdi koşup bütün yarınları kucaklamak var ya
gücüme gücüm yetmiyor ki
açamıyorum kollarımı kırmışlar yine "güvercinin" kanadını
yazık anımsamak ne zor onca insanlık ayıbını
oysa elvedalarda kalmalıydı kirli -kara günler

bedenim yorgundu mecasizdi düşlerim
ben yine de koştum
ellerim barışın ellerinde olmalıydı tez elden

çıplaktı geçtiğim meralar susuzdu ağaçsızdı kader değil
sadece karamuklar sarmıştı her yanı
ben bir türlü ılgıncarı severim diyemedim ki
severim tan vaktini severim gülümseyen asma fidanını
hem de yârimin gözlerime bakışını

bir gelin çiçeği göz kırptı halay başı gülümsüyordu
gördüm
çocuğun uçurtmaya gönderdiği öpücüğü de gördüm

gün batımları bir bir dönüyor yine kızıla
ekmek dersen yine aslanın ağzında
bak şimdi
kedilere mama verme zamanı unutmadım ki onları

bırakmadım umudumu koşuyorum ardı sıra her yerde
de ki
bir ressamın fiçasındayım şu an
ya da
kemancı ara nameyi bitirmek üzere

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977865/ara-name.html>

Yürüyelim İstiklâl'de

Yürüyelim İstiklâl'de

çarnaçar bir noktadayız
umutların yeşermediği
yeşerenlerin filizlenmediği

öteki dünlerden bir gece yükleniyor yine geyece
yağmurun dölsüz sözleri
yeldirmesini sahillerde unutan ürkek yosma

kırık ve öfkeli toynağın zamana vuruşları
ve kopararak bağlarından bir bir
fidanken örseler aşkı

bir aradayız zamanın bilinmeyen ellerindeyiz

avucunda kekremsi notalarıyla yine bekliyor kemancı
biliyorum çalacak yine hazan güllerini
hep aynı perde hep aynı oktav hep aynı figan

tekdüzelik

yamaçlardan süzülerek çoğalmak
denizlere ulaşarak tükenmek suların amacı

efsane öyle uzun ki erişemiyor ırmaklar
ırmaklarla coşup gelen Fırat umarsız

kahroluyor Fırat'ta
günün yüzünü
insandan gizlediğini hissedene selvi kavak

işte bundandır ki güneşsiz kaldık şimdi

artık mahur gözlü seherlerin yüzleriyle uyanan ve
kimsenin malı olmayan günün aydınlığına el konuluyordu
yılıda semirten ayırık otlarının yerine
güneş bakışlı çiçekler dikiyorduk
çiçekleri öpüyorduk gözlerinden bir bir

elâlem aristokrat çığlıklar salarken gösterişli orkestrasıyla
bizim yüreklerimizde nice türküler çoşuyordu nice türküler
şahlanmıştı dizgin tutmaz atlar gibi
ateşe eşdeğerdi canımızın içi
her karanlığı yakıp kavuran

kol kolayız ya şimdi Taksim'de
yürüyelim gelin İstiklâl'de

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979363/yuruyelim-istikl-l-de.html>

Mimar Amca

Mimar Amca

teşekkür ederim mimar amca
balkonlar yapmışsın evlere
özen göstermişsin koridorlara
ama
hani bu evlerin bahçeleri

şimdi ben nereye dikeceğim fidanları
toprakta görmedim ki ağaçları
elma hangisi
hangisi vişne hangisi kiraz
nasıl nasıl yetiştireceğim bunları
söyle mimar amca
açık söyle
nerede bu evlerin bahçeleri

sağ olasın mimar amca
planlar çizmişsin gece gündüz
şehirler kurmuşsun bizlere
geniş tutmuşsun caddeleri
ama
hani bu şehrin yeşil alanları

şimdi ben nerede oynayacağım
nerede koşacağım
nasıl nefes alacağım
söyle be mimar amca açık söyle
ne yaptın yeşil alanları

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981535/mimar-amca.html>

GÜNEŞİN ZAPTI

Güneşin Zaptı

cümlelerin perişan coğrafyası
feryatları aşan durgun eylemlere eş
seri sözcüklere şık elbiseler giydiren nedenler
hep yuvarlak masa amaçlı

yetecekti biliyorum ekmek hepimize yetecekti
fırına o harami dadanmasaydı

haini tam da hainliğinden vuran gez göz arpacık
en yaman balistiği bile geçer

sözde insanlık adına ölenlere acı ezgiler dizen kırgın heceler
bağları bostanları öksüz bıraktılar
kurgusu tutsak iletisi küsmüş dizelerde
konuk olur cürme bütün cürümlüler

her yer avm her yer avm her yer avm
çalıp çırtılar emekleri ne varsa
ekecek
ne bağ kaldı ne de tarla

sarılr dilime güdümlü serzenişler
sanki timsahın gözyaşları tükenecek
asla satmam kalemimi sattırmam mürekkebin ne anlamlı
çokça darda kalana susmak kalır mı hiç
aslında çoktan git gerekir onursuz bir direktifle
haydi ara da bul o yığıdi bekle ha bekle

matematik kanıtlayabilir mi
helâl on liranın haram yüz liradan daha büyük olduğunu

hemen şimdi kısıp kirpiklerini gözlerinin
kendimde saklanıp sade bir alın yazısı oluveririm

yoruldum usandım büyümekten tut ellerimden çocuk
beni de al çocukluğuna ne olur

hiçbir intiharın gerçek nedeni asla bilinemez ki
biraz zan altı
biraz kendini suçlamak
haydi bakalım herkes kadar ben de istekliyim
artık ip ucu bulunsun
nokta konulsun
onca kamburu taşıyamıyorum artık sırtımda
o kamburları biri hergele meydenına kadar götürsün
ve ötekiler
sustursun şu zılgıtı

şimdiki aklımın yanına getirin genç yıllarımı

yeter artık yere düşürme erdemi
seni yazarken kirleniyor onca kalem
yorgun düşüyor gün geceye geçerken
çaresiz diller
yine yalvarıyor Yaradan'a
yalvarıyor adalete

bütün sevdiklerim sende kaldı yüreğim
sende kaldı aklım
sende kaldı gözlerim
sende kaldı ellerim ve bütün gülüşlerim

akıyor insanlar akın akın
müjdelersun ki güneşin zaptı çok yakın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/982164/gunesin-zapti.html>

Kar Taneleri

Kar Taneleri

asılı kaldı dalda "merhabalar"
unuttuk sevmeyi
hâlâ açılmamış mektuplar
erişimsiz iletiler
her şey yalan
her şey gibi
aşk da yalan

aslında yaşam da yetmiyor ki yaşamaya
acıyı bal diye sunuyorlar
yalanları gerçek

aynaların hiç suçu yok
her şey dilimizde içimizde bakışlarımızda

ne avuçlarımızda can veren kar tanelerinden haberimiz var
ne içimizden yel gibi geçip giden ömrümüzden

kar taneleri tükeniyor bir bir
öylece asılı doruyor dalda "merhabalar"
hani
yaşam da pek kısa
yalan her şey yalan
aşklar da

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/982754/kar-taneleri.html>

Tütün Kokulu Acılar

Tütün Kokulu Acılar

var mı ki aramızda herhangi bir türkünün eteklerinden tutmayan
kimi aşktan
kimi ayrılıktan

toprağa sıkı sıkı sarılır yılğınlar
yüreklerle de sığmaz ki toy sevdalar
neden solar güller niye suya eğilir nilüferler
haydi söyleyin
söyleyin şiirler

dilimdeki sözcükler üşümese ah üşümese
gelinciklerin ömrü de bahar kadar
göz açıp kapayana dek hepsi yiter
acı
yel gibi geçer içimizden
kalbimin yarısı hâlâ sıcak
saz şaşkın mızrap perişan
şimdi iki dize daha okuyun iki dize daha
o şiirden

elemlerin coğrafyasında acaba
yer alır mı
leylak kokulu bahçeler
çok yolculuk ettim çok
posta trenlerinde
aman hiç uğramasın sevdalara
yakamoz dolu gözyaşları
ve
tütün kokulu acılar

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984652/tutun-kokulu-acilar.html>

SOLUYOR GÖKKUŞAĞININ RENKLERİ

Soluyor Gökkuşağının Renkleri

denizde bir lodos boğuluyor yine
alabalık dile geldi bak işte
isteyecek ellerini isteyecek gözlerini isteyecek yüreğini
yedek ya "yarasın " diye diye etlerini

zum yapma boşuna
az önce kaydı o öksüz yıldız

şimdi geçer turna sürüsü kanatlarında yüklü acıların türküsü

koca kulaklı tavşan demin buradaydı
bembeyaz karnı hem de iki canlı
otlar çığlık çığlığa kaç be tavşan kaç
avcının kötü niyetli adımları sinsi ve sessiz
vakit dardı vakit çokça dardı
çırılçıplaktı gökyüzü kimseler yoktu
in cin bile
tetik amansızdı mermi söyledi son sözünü

tavlı toprak şaşkın öylece bakıyor eveliklere
bir ilik daha koparıyor urbasından
gün
çağmadan daha dönüyor griye
sana da merhaba acı ırmak sana da merhaba
haydi git gidebilirsen haydi merhaba

çakmak taşlarının da sabrı çatladı çatlayacak ha

kendi suyunda boğulmuş suların gözyaşları
akıyor derin derin
gökyüzünün kanatlarına sığınan renkler
soluyor birer birer
dönüp de bir bakın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986832/soluyor-gokkusaginin-renkleri.html>

Uyanın Tükeniyor

Uyanın Tükeniyor

gizem dolu acı ırmağın öte yakası
ırmağın da acısı mı olurmuş ki demeyin
vardır elbet bir öyküsü

yağmur olsaydı yağın
açacaktı ardından ebemkuşağı
kar borandı
kar borandı yağın

geçtim öte yakanın çamurlu yollarından
bir şubat bin dokuz yüz kırk sekiz günlerden salı
yok yok yaşam öyküm değil bu
gün boyu sürüyor eşkiya avı
söylenti var ya söylenti geçiyor kuşaktan kuşağa
bitmez ki kara geceler bitmez ki karanlıklar
ayaklar çekilse de kalıyor izleri
daha şafağa çok var

şimdi bi' cigara molası kıtlama çayla ne iyi gider

kesmiyor acı poyraz kar yağıyor kar üstüne
üşüyor serçeler üşüyor sığırcıklar
hatta bütün kuşlar
kuşlara kol kanat geremiyor kırılmış bütün saçaklar
üşüyor kimsesiz evler
üşüyor ocakbaşları
üşüyor dudaklarda düğümlenen sözler

çetele tutmuyorum ama
çiçeği de tükeniyor dünyanın
uyanın artık uyanın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990232/uyanin-tukeniyor.html>

KAÇ GÜL FİDANI

Kaç Gül Fidani

biz gül fidanınız
kimimiz kara toprağa düşer kimimiz gülistana
kirli vicdanlar var mutluluğu zehir eden insana
kaç cemre daha düşmeli ki üstümüze
ısınsın yüreklerimiz yeniden

toprak kabul edemedi körpe bedenleri arından utancından
hasret kaldı mavi gök
yağmurdan sonra çağın ebemkuşağına
daha kaç bahar geçmeli ki gönüller
küskün kinlerden arınıp kavuşsun birbirine

kara dut kesti dutunu
çatladı nar
nar yaprağı ala boyandı

barışın gözyaşları dinmiyor ki
çocuklar öksüz kaldıkça
daha kaç kuzu su içmeli zehir pınarından
kaç güvercinin kanadı kırılmalı karşı kıyıya varamadan
kaç yağmur yıkamalı kirlenmiş duyguları
ki
kucaklasın birbirini insanoğlu

ağacı kelebeği karıncayı pınarları vuran silahlar
bir sussa var ya
dolacak gökyüzü uçurtmalarla güvercinlerle

daha kaç begonya korkulu açmalı
kaç bahar yaşamalı boynunu bükük sevdalar
ki
kavuşsun bütün sevenler

doktor ilacı tok karnına al diyor ya
karnı açsa dünyanın öte ucundaki çocuğun
nasıl
nasıl içecek ki onu

biliyorum mutlu son insanın ferasetinde
şimdi sadece
bir inanç bir de "mangal yürek" gerek buna

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993086/kac-gul-fidani.html>

Karada Kalacak Gemiler

Karada Kalacak Gemiler

saatlerdir seyrediyorum gökkuşağının kucaklayan renklerini
denizin ağalayan gözyaşlarını
bir martının kararlı adımlarını
ah keşke
anlayabilsek görebilsek bilebilsek kendi encamımızı

bir bir astım yağmur damlalarını bulutlara
gün gelir arındırır kırgın kalpleri

çocuksu bir kahkahayı ağızlara sığmayan o çocuksu kahkahayı
şöyle sindire sindire
yüzünüzde gözlerinizde konuk etmeyi denediniz mi
ne zor değil mi
oysa amaç o zoru başaramak almalı

hiç ama hiç tutmadığım o suçlu ezgi nasıl da girmiş şarkıların içine
salıyor elemi acısını
terk edilmiş gönüllere

sakın denemeyin asla soyamazsınız yalnızlığın kabuklarını
aslında bütün ince hesaplar
çıplak
çırılçıplak kalmalı

bilmemek siz deyin cehalet insana büyük düşman
aşk olsun aydınlara dünyayı aydınlatan bilginlere
aşk olsun vallahi

niçin yok sayılır ki kalbinden ayrı düşmüş nergis gözlü bakışlar
niçin kırmızı halılara doymamış onca gönül çığnenir ki
karanlıkların sesi
her ölümün sebebi kendi ateşinde pişer diyor

ben ivecen bir güzde uykuya dalıp ilkyazda can bulmak istiyorum
bir çeşit saflık işte
çayıra çimene özeniyorum

beri yanda sevda da başlıbaşına bir dert
yaşanmışsa aşk doludizgin
tutkulara çetele tutulmaz ki
hatta
yâr elinden değilse şarap
şişeden içilmez ki

fırtınalı bir günde dolaşacak birbirine bütün sözlerim
ki
o sözler binlerce yanılısamanın çok küçük bir özürü
karmaşık bir anlama takılıp kalıyor tan vaktinin öfkesi
yazık
daldaki çiçekler de kurudu bir bir
oysa

daha daha var kızıl gecelerdeki sevişmelere
ayrılıklar kesiyor gözlerdeki feri
irtifa kaybediyor yürekler uçmak boşuna
lafazan bir hırçına dönüyor dil
bütün yasaklara isyan var yine

pencerenin camında can veren nice yağmurlar
suya koşan umutlar ki hep öksüz
ucube bir sessizlik yine sarsıyor yarınları
artık meşk mi kaldı ki
bak sular da çekiliyor yine
gemiler
gemiler kalacak karada

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996897/karada-kalacak-gemiler.html>

Kara Kaplı Kitap

Kara Kaplı Kitap

bir zamanlar ne çok tanrısı vardı insanların

öteki tanrılar hep saygılıydı ona karşı
o ki
tanrıların tanrısı

cömertti sevecendi merhametliydi
babasının malı gibi dağıttı dünyayı insanlara

alın sizlere koca bir dünya benden hepinize meccane
malınız mülkünüz olsun
bölüşün aranızda kardeşçe
ne hak yiyin
ne de hakkınızı yedin onlara

canı nefsi olan ademoğulları/ademkızları
üşüştüler dünyanın başına
paylaştılar bölüştüler başlangıçta kardeşçe

ekin tarlaları bağlar bahçeler çiftçiye verildi
denizlere açıldı balıkçılar
madenciler daldı yerin böğrüne
avcılar pusatlıydı çıktılar geyik avına

eller işledi harıl harıl
ter karıştı toprağa
saygı vardı emeğe

çalıştıkça üretim arttı doldu ambarlar
doldu silolar tıka basa

üzüm dalındaki gibi durmadı tabi
döndü şaraba
servis edildi peymane elden ele

olan biteni gören hükümdar
hemen harekete geçti ince hesaplar yaparak

ne varsa tebamın elinde ambarında
bundan böyle üçte biri benimdir
mademki erk bendedir
aslan payı da benim hakkımdır

kimse hiç kimse itiraz edemedi buna
hükümdar
el koymuştu halkın emeğine hakkına
artık beli kırılmıştı adaletin
alan çalan talan eden edene

hak edenle hak yiyen anlaşılmıyordu
tanrıların tanrısı ise sadece seyrediyordu

yoksa yoksa gücümü yetmiyordu erk sahibine

günlerden bir gün
irak diyarların birinden geldi bir bilge
gördü ki
dünya talan ediliyor hak hukuk kalmamış düzen bozulmuş
gücü yeten güçsüzü habire ezmekte sömürmekte
sordu cümleâleme
esas sorumlu nerede

görüyorum görüyorum
emekten ekmekten çalanı
bu böyle gitmez
sizlere acil demokrasi lazım
dirlik düzen için ne gerekse
hepsini ama hepsini yazdım bu kara kaplı kitaba
dedi ve
gitti

o gün bugündür
kara kaplı kitap iyice karardı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999063/kara-kapli-kitap.html>

Aylardan

Aylardan

hangi mevsin girdin yüreğime sarsıldı gülüşlerim
ne baharımın ne hazanım
içimde aceleci bir arzu teslim alıyor beni
sen bir düşün buğulu
aylardan haziran
saat 15.30
söylesene söylesene hangi mevsindesin

çok korktum yangınlarda kalmaktan
irmağa kapıldı ezgiler sularda can verdi son sözler

hangi mevsim girdin gönlüme de kayboldum mehtaplarda
hayır sevdam olamazsın sanırım sevgilim de
kalbimde coşan o ateş yakıyor içimi
sen bir acı yelsin
aylardan kasım
saat 19.15
söylesene söylesene hangi şarkımdasın

tutkuyu bilirsin ama çizemezsin ki resmini
onca gözyaşı döktüm susar diye o şarkı

hangi mevsim geldin evime de ıdı yüzüm
yangınımsın çokça pınarım
sen yağmurumsun
aylardan nisan
saat 23.30
söylesene söylesene hangi içimdesin

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999369/aylardan.html>

Doldur be Meyhaneci

Doldur be Meyhaneci

efkârlıyım meyhaneci umutsuzum çaresizim
bir kadeh rakı getir hele
geç çalan şarkıyı şöyle içli bir parça koy pikaba
bırak hüzzamı uşşığı
acılı iyice acılı olsun nağmeler
donat masayı
aslında yiyecek değilim hiçbirini
maksat masa afilli dursun

arada düşerse gözyaşlarım kaygılanma
var elbet de bir sevdiğim canım
zaten ondandır hep çektiklerim
benim gibi çoklarını dinlemiştir teselli bile etmiştir eminim
ben de rastladım benim gibilere
şu işe bakar mısın
ortak oldum dertlerine
ne yazık
demek ki yaşamak şartmış onları anlamak için
teselli istemem uğraşma boşuna
sen kadehimi izle boş kalmasın
doldur art arda
sarhoş olmak istiyorum be meyhaneci
sadece sarhoş

çilingir sofrası kurardık sevdiğim kadınla
ne kadehler kaldırdık hiç bilemezsin
mutluluğumuza
masaya bütün günahlarımızı yığardık bazen
ağlardık çokça gülerdik
hiç tınmazdı bize tahta masa
aslında söyleşimiz masadan daha donanımlıydı
zaten çilingir sofrası bahane
maksat muhabbetti
çoğu kez söyleşiyle ışırdı günümüz
ah
söyleşilerde kaldı yüreklerimiz
sen nereden bileceksin ki be meyhaneci
her şey yel gibi geçti

hiç anlayamadım onu neden gittiğini
evimin her yerine sinmiş kokusu
içtiğim çayda tadı var
o gideli masanın bu yanı kör topal
çok sevmiştim onu
şimdi boynu bükük elimdeki güller
belki
umut işte
ha çaldı ha çalacak ziller

anlamadım "bencilik" gibi bir şey mi dedin sen az önce
yok be meyhaneci
bende eseri kalmadı bencilliğin hatta gururun
hepsini onun için harcadım
onunla gitti bütün verdiklerim

artık geri gelmez ki
be meyhaneci bak yine boşaldı kadehim
daldın dinlemeye unuttun sakiliği
korkma param var ödeyeceğim ödeyeceğim bütün hesapları
çakır keyif olunca nara da atmam
kimseye zarar vermem
belki biraz yalplarım
ee kolay değil tabi rakı içiyoruz rakı
bir yanım yarım işte
bak yine o şarkı düştü dilime sen pikabı kapat
dolşırım ben hatırı olan ezgilerde

ee meyhaneci galiba seni de efkâr bastı
demek ki sen de geçtin feleğin çemberinden
bilgiçlik sayma
ben sevgi için mangal yürek koydum ortaya
ufak hesapları sevişmelere saymadım hiç
terk ettim bütün naylon sevdaları
ama o anlamadı beni
yok yok
üstüne titreyişlerim galiba biraz fazla geldi

olur mu be meyhaneci
sırası mı şimdi " akşam oldu hüznümlendim ben yine " demenin
gördün mü vurdun beni can evimden
şimdi nasıl nasıl "intizar" etmem sevgiye
sırf bu şarkının hatırına
kadeh üstüne kadeh kaldırıyorum da
ne olur daha fazla acı çektirme bana

biz elimizde kadeh varken de
nerede konuşacağımızı nerede susacağımızı iyi biliriz
lâkin
bak sen de anladın elim telefona gidiyor ama telefonda tık yok ki
arayanım soranım da kalmadı
canım
eş dost işte
eğer sevdiğim kadın arasaydı var ya
dilim lâl olurdu billahi
heyecandan tabi

helâl olsun sana be meyhaneci beni of demeden dinledin
yetmedi
yine beklerim de dedin yine gel dedin
tabi gelirim
senin gibi sabrı nerede bulurum ki
ama bir ricam olacak senden
şarkıları şarkıları aman yalnız bırakma
rakı da buzlu olsun hep ne olur

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000196/doldur-be-meyhaneci.html>

DARGIN KARANFİL

Dargın Karanfil

dağlar böldü yine alacakaranlıkları ama
tükeniyor dünya
tükeniyor işte sevgiler tükeniyor mutluluklar
boşuna düşüyor cemreler

zamanın ellerinde şaşırın gönüller
haydi hemen gidelim görüp de bizi yazacaklar

ben çok iraklardayım artık
Sincanlı bir arabacıya Madridli bir ressama Romalı bir şaire Atinalı bir kaptana
Balat'ın dar ve tarih yüklü sokaklarını anlatıyorum

kapkara bir perdeyle didişirken tan vakti
bir kırmızı gelinciğin bakışlarından ışıyor gözlerim
sesin kulaklarımda
avuçlarımda yavukluların gülüşleri var

gözüm hiç tutmadı sensizliği ne olur gönderme bana

yok yere değil balıkçı kasabasına sığınmalarım
yok yere değil kabuk bağlamış yaralarım
ben hep vedalardan sorgulandım

hiç boşuna uğraşmayın
sizin için şarkılar söylemez ki bülbüller

farkındayım yaptıklarımın
aranıyorum işte
alacakaranlıklarda cingöz bir ajan gibi
ele geçirirken gönülleri acımasız avcılar
bulacaklar elbet beni

bak alaylı acemi sevdalı
kalbinin izini bulduk işte

kaçmıyorum buradayım burada
bindim bir doru ata
elimde acem kırbacı
dargın karanfil yakamda

ŞÜkrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005891/dargin-karanfil.html>

İnsan Yanımı

İnsan Yanımı

iğne deliğinden sicimler organlar geçiriyorum senin için "barış"
fidana ince eleklerle bıkmadan sular taşıyorum göğersin diye
hırşıma uyup kaç kez bozdum anlaşmayı
çoğu kez aklıma şaşıyorum
söyle sen beni kaçınıcı kendi savaşımından tanıyorsun "barış"

geç karşıma
bana öfkemim kibrimin zararlarını acılarını anlat "barış"
anlat ki
gözyaşımın acısını tatsın dudaklarım
biliyorum
bitirecek bitirecek beni tükenmeyen tövbelerim
ve ben
ne yazık ki uslanmaz arlanmaz nihayet bir insanım

ne olur bana mavi dünyalar getir
çalılara takılı kalmasın dostluklar insanlıklar
onları da topla getir
beni onurlandır "insan" kalabildiğimce alnımdan öp
yüreğimde yiten sıcaklığı bul getir "barış"
bul getir
asırlardır aradığım "insan" yanımı
sadece "insan " yanımı
bul bana getir

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008898/insan-yanimi.html>

ZEYTİN DALI

Zeytin Dalı

yaşam da çok kısa
keşke insanoğlu kendisiyle başa çıkabilse

babamın mezarına gideceğim yarın
çokça gözyaşı
bir avuç da dua bırakacağım toprağına
bir varmış bir yokmuş

iç sesimiz çoğu kez sorguluyor bizi
niçin nefret
niçin kin
niçin kavga
niçin onca ağıt
be insanoğlu/kızı sevmeyi dene rahat et

saka kuşu mutlu değil ki kafesinde
ber vaktinde kaldı bütün emzirmeler de
söyle ne yaptın öteki insana
ey insanın oğlu
yetse gücüm
yetse sesim soluğum
yetse kucaklamaya kollarım bütün acıları
ah keşke
saracağım bağrıma koca dünyayı

oturuyorum yine albümlerin başına
bakıyorum nice soluk resimlere
göçüp gidenlere
hüzün var bakışlarda
kavga niye
hoşça kal dünya

neyi niye arıyorum kime ne sanki
belki de o kadının bakışlarındaki sıcaklığı beni götüren
istasyonlara garlara
masaya şarkılar ısmarlamıştım sahil kasabasında
ah şu gönül şarkıları
ah şu gönül yaraları
ne güzeldir insanın "insan" yanı

gergefin ellerinde kalmışız her birimiz
dar zaman
gözlerimiz dolu dolu yine ellerimizde papatyalar
ne olur rahat kalsın anılar

sizlere baharın coşkusu
çocukların hiç yorulmayan gülüşlerini getirdim
diyebilsem
ah diyebilsem

kuşlar bir o dalda bir bu dalda
varsın uçuşsunlar
onlar nereden bilecek ki
toprakta su bekleyen tohumun sabrını
alacakaranlıkta asılı kalan umutları
tüyüne teleğine aldırış etmeden
vurdular kaçınıcı kez
ağzında zeytin dalı getiren güvercini

Ŗükrü BEŖİKTAŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024023/zeytin-dali.html>

YAŞAMAK

YAŞAMAK

bugün erken kalk
aç pencereyi
toprağın keskin kokusu kuşların civıltısı dolsun eve
" merhaba " de güne
gülümse saksıdaki menekşeye
el sallama okullu çocuklara
geç otur masaya
çay koy bardağına
şimdi anılarından birini seç
yüzün ışınsın yeniden
komşu
"nedir sendeki bu neşe " diye sorsun
sen de
"yaşamak güzel yaşamak çok güzel"
deyiver gitsin

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025019/yasamak.html>

ÇIĞLIK

Çığlık

tren son kez alıyor düdüğünü
koskoca bir boşluk bu
kayboluyorum ığlığında
yolcuyum yine bilmem ki hangi sensizliklere
el sallayanlardan bana ne
kara gözlüm yok ki karşımda
sadece
onun özlemiyle tükenen yüreğimde
büyüyen hüzünler çoğalıyor bende

bak yine
bavulumda git gide ağırlaşan ayrılığın
istasyonlarda kasırgaya yakalanan anıların
perakenda savruluşları var yanımda

kaldırımlar bir bir kayıp gidiyor ben yürüdükçe
hangisine değse ayaklarım
sundurmada bizi saran sarılmalarımız
salıncakta bitmeyen glşlerimiz
şimdi kimsesiz
ne yazık şyecekler bizsiz

paramparça olsun eğer yazgıysa bu
değışsin bu kez
dönüşü olmayan gidişler
ya da
sırrını versin sabır
yüreğimde durmadan büyüyen
naçar aresizliğın
senli sensizliğın

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036336/ciglik.html>

ÇİÇEKLERİM VAR

Çiçeklerim Var

çingene kızın sepeti kolunda
takmış karanfilleri kulağına
dilinde hüznü bir şarkı

hüzün niye

çiçekçi geldi beyzadem alsana çiçeklerim var
yavuklun için gül
gülsün gözbebekleri
en iyi hercai anlatır çekip gidenleri

küpe çiçeklerimin boynu bükük yine
güzel yurdumun yazgısı sanki
üzüyor
üzüyor hepimizi
mavi beyaz mor
kartopu bunlar
kartopu çiçekleri
erguvanların yüzü hüznü
renginde yurdumun canı

çiçeklerim var hanım abla
paylaşır derdini dindirir gözyaşlarını

gülmek varken bize ağlamak niye

benim çiçeklerim var çiçeklerim
ya sizin
onları yaşatacak düşleriniz var mı abla
varsa
sardunya yakışır size
mor sarı pembe
güzel düşler güzel günler diliyorum herkese

çingene kızın sepeti kolunda
takmış karanfilleri kulağına
dilinde hüznü bir şarkı

bırak şimdi falı

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037240/ciceklerim-var.html>

Ah Keşke

Ah Keşke

pejmürde bir yaşam
boşver sorma bi' cigara yaktım yine
elemler günün yakasında asılı
üstüme üstüme geliyor bulutlar
susuzluktan kırılıyor sazlık
yaşam işte
bazen ıslanıyor gözlerim

ören yerleri çoktan terk edilmiş
yüreğim mi
o da

acımasız bir çimen makası kesiyor çiçekleri
yere düşüyor çiçeklerin gülüşleri

ah keşke geçmeseydim lalezardan
ne işim vardı yabancı döşeklerde
karamuklara ilişmesyedim hiç
iz bırakıyor işte

nar tanesi çatlamış kanıyor dudağı
gün ağmış bir kez
bütün kardelenlerin boynu bükük

her yıl nisanda
terk edilmiş ören yerinde
ellerin mi
hâlâ ellerimde

ŞÜkrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040111/ah-keske.html>

SERENCAM

Serencam

beni yüzüme yüzüme anlat nar tanem
suçum ne bileyim

yarım kalmış öyküleri seçiyorum hep
uçurtmaların iplerini koparıyorum ellerimle hani doyamayız ya şu özgürlüğe
bütün tevatürleri atıyorum sayfalarından
gülistana uğramışlığım var elbet
ve şunu iyi bil ki
yaşama gücü veriyor insana karşılıksız iyilikler

gece çığlık çığlığa yine
bir kadının billur düşlerini yiyor acımasız ademoğulları
Tarlabası'nda
izbe bir handa kahrolası karanlıklar bitmez ki

yeryüzünün ilk aşkı ne zaman yaşandı ki
yağmurlar yağınca mı
yoksa toprak kokusu yayılınca mı
nar çiçeği gülümseyince mi

ya en son ne zaman coştı yüreklerimiz
delimsi suların peşinde
bir tükünün eteklerinde susan mızraplarda

eğer bunlar olmadıysa yaşam ne çekilmez ne acımasız bir bela

adamlar zor da olsa ocağa odun taşıyor tencere kaynasın diye
bakımlı bakımsız kadınlar alışveriş telaşında bazen ayna karşısında
çocukların dünyası çok renkli
okula gitmek oynamak koşmak gülmek ve uyumak gibi

şu an bir sigara daha yakıyor tiryakinin biri
yüzlerce yolcu az önce Ada vapurundan indi bile

biliyor musun nar tanem
dünyanın didik didik edilişine aklım ermiyor bir türlü
şu amansız egolar kibirli kibirler art niyetli savaşlar zamansız yitip giden yaşamlar

ben de elâlem gibi yaşıyorum işte

aslında her şey ama her şey varla yok arası
bir sabah kalkıyorsun ki
bir varmış bir yokmuş

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060818/serencam.html>

BİTSİN YARINA

Bitsin Yarına

üşüyor yine körpe bulutlar
zemheriyle sözlü mü ki aylar
kadınların gözleri yaşlı yine
niçin niçin
eteklerinde arsız yüzsüz çileler

acıklı türküler çığrılıyor vakitsiz
halay başı çok durgun
zılgıtlar peş peşe prangalı
görmüyoruz yine
duymuyoruz olup biteni
işte bundandır ki
sadece
ama sadece hepimiz kusurluyuz hepimiz suçlu

şahdamarlarımız sessiz
yüreklerimizde bizi yiyen bir karabasan
bakışlarımızda ah kıyamadığımız nar çiçeklerimiz
ya düşerlerse dallarından
düşlerimiz umutlarımız kelepçeli yine
sabaha daha çok var
çok var daha sabaha

karanlıkların üzerine çağsın artık güneş
aydınlıklar evlerde ocaklarda olsun
bütün kilitli kalpler açılsın öteki kalplere
barışa ulaşsın anayönler arayönler
geçilsin geçilsin karanlıklar
köprü olalım adımlarına
acılar bitsin yarına

hemen yarına

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064999/bitsin-yarina.html>

SAVAK

Savak

gecenin öteki yarısıydı
berhaneler eğlenirken biz susmuştuk
ivecen bir su koşuyordu arklara
savak paylaşamıyordu
yağız atlar yıldıya kalmıştı
yıldızlar oynaktı sanki kayıyordu kendi evrenine
ağaçların yosunlu yüzleri soğuktu
ellerimiz ılıncarın dallarında kaldı
susuyorduk

gözlerimiz yorgun sulara akadursun hele
biliyorum
aynalar neyi görürse onu geri verir hep
ötekiler yerlerini almıştı arastada
ben bir nar çiçeğinin çevresinde dönüyorum hâlâ
kulağımız fısıltılarda
bakışuyorduk

üşümüştü bütün pervazlar
sığırcıklar çoktan kocakuşluğa uçmuştu
oysa
atların terkilerine yüklemiştik onca sevgiyi
ancak bulutlar oralı bile değildi
bir karayel savurdu umudunu su bekleyen toprağın
ellerimiz
ellerimiz herkes için açtı
Tanrım
bir karayel esip geçti arastadan
sabaha daha çok var

Şükrü BEŞİKTAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067848/savak.html>